

**NOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG**

2. maj 2007
IS
Eksp.nr. 452562
/art-dep

Samlet aktuelt notat vedr. Rådsmøde (Konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007.

1. Bedre regulering	3
2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF – KOM (2007) 36 endelig	9
3a. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter - KOM(2007) 37 endelig	18
3b. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter – KOM(2007) 53 endelig	30
4. Industripolitik herunder Cars 21 - Bioteknologi - Skibsbygning - ICT	41
5. Finansielle perspektiver for Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker og design) og yderligere udvikling af EU-varemærkesystemet	45
6. Forbrugercredit – ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler	48
7. EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007 – 2013, KOM (2007) 99 endelig	62

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en toldkodeks (Moderniseret Toldkodeks) KOM(05)608.....	66
9a. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/855/EEC om nationale fusioner af aktieselskaber samt ændring af Rådets direktiv 82/891/EEC om nationale spaltninger af aktieselskaber, for så vidt angår kravene til en vurderings-mandsudtalelse i forbindelse hermed – KOM (2007) 91 endelig	75
9b. Kommissionens forslag til ændring af forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår, udfærdiget i henhold til artikel 79, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab – KOM(2007) 90.	78

1. Bedre regulering

Resumé

Bedre regulering er på dagordenen på Konkurrenceevnerådsmødet den 21.-22. maj 2007 med henblik på drøftelse. Drøftelsen sker på baggrund af en fremskridtsrapport fra formandskabet, som bl.a. beskriver status for arbejdet med Kommissionens handlingsprogram for administrative lettelser samt konsekvensvurderinger af ny regulering. Der ventes ingen direkte påvirkning af gældende dansk ret som følge af drøftelsen.

1. Baggrund og indhold

I marts 2000 pålagde Det Europæiske Råd (DER) Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne at udarbejde en fælles EU-strategi for bedre regulering. Strategien skal ses i sammenhæng med Lissabon-strategien, hvis formål er at øge vækst og beskæftigelse i EU. I 2002 offentliggjorde Kommissionen en handlingsplan for bedre regulering, og som led i gennemførelsen heraf vedtog Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet i 2003 en interinstitutionel aftale om bedre regulering.

I januar 2004 udarbejdede EU-formandskabslandene Irland, Nederlandene, Luxembourg og Storbritannien et ”fælles initiativpapir om reform af reguleringen”. Papiret blev i december 2004 udvidet og opdateret således, at nu også Østrig og Finland står bag initiativet. Det opdaterede papir skal sikre en prioriteret og langsigtet indsats for bedre regulering i EU frem til og med 2006. Blandt initiativerne er bl.a. konsekvensvurderinger, regelforenkling og en fælles metode til måling af de administrative byrder.

På ECOFIN i oktober 2004 blev det besluttet, at der skulle udvikles en fælles metode til at måle de administrative byrder i EU. På dansk foranledning blev det endvidere besluttet, at det skal overvejes at fastsætte kvantitative mål for reduktion af de administrative byrder.

Kommissionen iværksatte i april 2005 en række pilotprojekter med henblik på at teste anvendeligheden af en fælles målemetode. Den 20. oktober 2005 præsenterede Kommissionen en meddelelse om en fælles metode (baseret på den såkaldte Standard Cost Model) til måling af de administrative byrder i EU.

Det Europæiske Råd (DER) hilste i december 2005 arbejdet med bedre regulering velkommen, og på DER i marts 2006 opfordrede Rådet atter Kommissionen til at anvende den fælles metode til måling af administrative byrder og til at undersøge mulighederne for fastsættelse af kvantitative mål for reduktionen af de administrative byrder i specifikke sektorer. Kommissionen blev endelig opfordret til at aflægge rapport til Rådet om fremskridt inden udgangen af 2006.

Kommissionen udsendte i november 2006 en meddelelse om strategisk gennemgang af initiativet om bedre regulering samt to arbejdsrapporter om henholdsvis administrative byrder og regelforenklings. Her foreslår Kommissionen blandt andet en fælles målemetode til at opgøre de administrative byrder, et reduktionsmål på 25 pct. for administrative byrder i EU og etableringen af en særlig enhed til at kvalitetssikre Kommissionens konsekvensvurderinger. Endelig indstiller Kommissionen, at DER tilslutter sig en liste over prioriterede indsatsområder samt en liste over såkaldte "fast track" forenklingforslag dvs. forenklingforslag, der med relativt simple tiltag vil kunne reducere virksomhedernes administrative byrder inden for en kort tidshorisont. Begge lister indgik i det handlingsprogram, som Kommissionen vedtog den 24. januar 2007.

Det Europæiske Råd (DER) hilste på forårstopmødet i marts 2007 Kommissionens handlingsprogram velkommen og tilsluttede sig målsætningen om at reducere de administrative byrder, der stammer fra EU-regulering med 25 pct. inden 2012. Samtidig opfordrede DER medlemslandene til at fastsætte tilsvarende ambitiøse mål på nationalt niveau. DER tilsluttede sig desuden målingerne af de administrative byrder inden for de udvalgte prioritetsområder samt indsatsen over for "fast track" forenklingforslagene. I den forbindelse opfordrede DER Rådet og Parlamentet til at prioritere disse forenklingforslag med henblik på at de kunne blive vedtaget hurtigst muligt i løbet af 2007.

Formandskabets fremskridtsrapport er endnu ikke modtaget. Den forventes at beskrive status for arbejdet med administrative lettelser, herunder tilslutningen til Kommissionens handlingsprogram, evalueringen af Kommissionens konsekvensvurderingssystem og etableringen af et internt Impact Assessment Board (IAB). Formandskabet forventes i forbindelse med Kommissionens handlingsprogram særligt at fremhæve fastsættelsen af 25 pct. reduktionsmålet for EU-lovgivning, behandlingen af "fast track" forslagene, der vil blive fulgt op af det portugisiske formandskab samt vigtigheden af, at medlemslandene opstiller tilsvarende ambitiøse reduktionsmål på nationalt niveau.

Samtidig forventes det, at fremskridtsrapporten giver et statusbillede af Kommissionens konsekvensvurderinger, herunder det arbejde IAB har udført indtil videre og den evaluering, der er blevet udarbejdet af det eksisterende konsekvensvurderingssystem. Det forventes at kernepunkterne i denne evaluering vil fokusere på en højere grad af kvantitative analyser, høring af interessenter samt undersøgelse af mulighederne for alternativer til regulering.

Derudover forventes det, at fremskridtsrapporten beskriver nødvendigheden af, at både Rådet og Parlamentet gør mere brug af konsekvensvurderinger. Endelig forventes det, at fremskridtsrapporten vil gøre status over initiativerne i det rullende forenklingprogram og opfordre Rådet og Parlamentet til så vidt muligt at vedtage forenklingforslagene i første læsning. Fremskridtsrapporten forventes at afsluttes med en beskrivelse af den undersø-

gelse, der er blevet foretaget af de ny medlemslandes bedre regulerings initiativer med det formål at kunne identificere gode eksempler og give anbefalinger for den fremadrettede indsats.

Status for behandlingen af "fast track" forslagene er følgende. De første tre "fast-track" forslag behandles pt. i de ansvarlige arbejdsgrupper. Der forventes en samlet vedtagelse af disse tre forslag under det tyske formandskab.

- **Selskabsret (78/855, 82/891), (KOM(2007)91)**
- **Transport (Forordning nr.11 om transportpriser og vilkår), (KOM(2007)90)**
- **Fødevarerhygiejne (852/2004), (KOM(2007)90)**

Derudover er der tre enkeltstående "fast track" forenklingsforslag, der behandles enkeltvis:

- **Statistik (Landmænds indberetninger 93/23, 93/24 og 93/25).** Dette forslag blev vedtaget af Kommissionen den 22/3 (KOM(2007)129) og forventes endeligt vedtaget i løbet af efteråret 2007.
- **Transport (Vejtransport 96/26)** Forslaget forventes vedtaget af Kommissionen i midten af maj og forventes endeligt vedtaget inden for 2007.
- **Transport (Indlandstransport af farligt gods 96/35)** Forslaget blev vedtaget af Kommissionen i december (KOM(2006)852). Forslaget forventes endeligt vedtaget i juni måned.

Endelig er der følgende fire "fast track" forenklingsforslag, som behandles i komitologi-procedure.

- **Landbrug (Energiafgrøder 1973/2004).** Dette forslag er allerede vedtaget i komitologi-procedure Reg. (EC) nr. 270/2007.
- **Landbrug (Exportrestitution af landbrugsprodukter 800/1999)** Forventes endeligt vedtaget i juni.
- **Statistik (Informationssamfundet 808/2004)** Forslaget forventes endeligt vedtaget 22/5.
- **Fødevarerhygiejne (Fiskerifartøj 853/2004)** Forslaget forventes endeligt vedtaget under det tyske formandskab.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om fremskridtsrapporten.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Fremskridtsrapporten ventes ikke at få direkte betydning for gældende dansk ret.

5. Høring

Materiale vedrørende bedre regulering har været sendt i høring i Specialudvalget siden 2002. Sidst har Kommissionens meddelelse samt to arbejdsdokumenter om henholdsvis regelforenkling samt måling og reduktion af administrative byrder i EU været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne og Vækst i november 2006. Kommissionens handlingsprogram blev sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne og Vækst den 25. januar.

Formandskabets fremskridtsrapport blev sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne og Vækst den 25. april med svarfrist den 30. april.

Dansk Industri (DI) hilser fremskridtsrapporten velkommen. DI støtter den valgte metode til at måle de administrative byrder samt 25 pct. reduktionsmålet, men understreger, at der bør være tale om et nettomål, det vil sige, at byrder som udspringer af ny lovgivning medregnes. DI støtter desuden Kommissionens arbejde for "fast track" forenklingsforslagene og herunder, at der fremsættes nye forenklingsforslag. I denne forbindelse foreslår DI en række yderligere "fast track" initiativer. Eksempelvis at harmonisere de terminologier, der benyttes i henh. IntraStat og PRODCOM (Statistikker vedr. produktionen af færdigvarer), som i øjeblikket opererer med angivelser i henh. "kilo" og "antal". Samtidig foreslår DI at indføre "one flow" indberetningerne til IntraStat, hvormed virksomhederne kan nøjes med at indberette import, frem for både import og eksport. Disse forslag vil kun have få materielle konsekvenser, men omvendt markante administrative lettelser for erhvervslivet. Endelig støtter DI arbejdet med konsekvensvurderinger og opfordrer i den sammenhæng til, at erhvervslivet involveres yderligere i det fremadrettede arbejde.

LO henviser til sit svar fra to foregående høringer af henholdsvis Kommissionens arbejdsdokument om administrative lettelser af 17. november 2006 og af Kommissionens handlingsprogram for bedre regulering og administrative lettelser af den 25. januar 2007. Heraf fremgår det, at LO ønsker, at det præciseres yderligere i den danske indstilling, at arbejdet med regelforenkling ikke må føre til forringelser i retstilstanden og beskyttelsen af lønmodtagerne og forbrugerne. Derudover udtrykker LO bekymring over, at man i Kommissionens videre arbejde med at reducere de administrative byrder har taget udgangspunkt i bl.a. erfaringerne fra Danmark. Det er LOs opfattelse, at indsatsen i Danmark ikke alene har været rettet mod forenkling af de administrative arbejdsgange, men har indebåret materielle forringelser for lønmodtagerne. LO peger her på ansættelsesbevis-direktivet, hvor et forslag om udarbejdelse af elektroni-

ske ansættelsesbeviser muligvis indebærer en ændring af bevisbyrdevurderingen efter loven.

Forbrugerrådet fremhæver, at de er enige i, at der lægges vægt på grundige konsekvensanalyser forud for al lovgivning og henstiller, at sådanne analyser også tager udgangspunkt i lovgivningens betydning for forbrugernes vilkår. Forbrugerrådet finder endvidere, at det er vigtigt, at lovgivning, der tager sigte på at beskytte forbrugere og arbejdstagere, ikke hæmmes som følge af vurderingen af de administrative lettelser for erhvervslivet.

6. Andre landes holdninger

Rådet støtter generelt arbejdet med bedre regulering i EU, og der forventes ikke nævneværdige problemer under drøftelsen af fremskridtsrapporten.

7. Foreløbig dansk holdning

Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU og kan tage formandskabets fremskridtsrapport til efterretning. Arbejdet med bedre regulering i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenklings og administrative lettelser i Danmark.

Danmark støtter, at bedre regulering sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke sænker miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugerbeskyttelsen eller sundhedsstandarder. Danmark ser endvidere bedre regulering som en mulighed for også at kunne forbedre beskyttelsesniveauet.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Fremskridtsrapporten ventes ikke at få direkte lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Gennemførelsen af konkrete regelforenklinger i EU kan medføre både lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser for Danmark, men konsekvenserne skal vurderes fra sag til sag.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Fremskridtsrapporten medfører ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Administrative lettelser for virksomheder og derigennem omkostningseffektive løsninger vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Fremskridtsrapporten medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet. Et væsentligt formål med at gennemføre konkrete regelforenklinger i EU er at reducere europæiske virksomheders administrative byrder.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Bedre regulering har siden 2001 været forelagt Folketingets Europaudvalg, sidst forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 4. december 2006 til orientering, forud for rådsmødet (ECOFIN) den 30. januar til orientering *samt senest forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 19. februar til orientering.*

Endelig har Kommissionens handlingsprogram har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. januar 2007 i forbindelse med ECOFINs behandling af Kommissionens handlingsprogram den 30. januar 2007.

2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF – KOM (2007) 36 endelig

Revideret notat.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 14. februar 2007 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og som ikke er omfattet af fællesskabslovgivning (det uharmoniserede område).

Forslaget er en del af en samlet "pakke" for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering.

Forslaget skal ses på baggrund af, at der fortsat er en række hindringer for den fri bevægelighed af varer i EU's indre marked. Hindringerne skyldes bl.a., at princippet om gensidig anerkendelse har vist sig ikke at fungere tilstrækkelig effektivt i praksis til trods for bestemmelserne i traktatens artikel 28 og 30. Undersøgelser viser således, at der fortsat er mange problemer for virksomhederne, særligt små og mellemstore virksomheder, med at sælge og markedsføre deres varer i medlemslandene, selvom varen allerede er lovligt markedsført i et andet medlemsland.

Forslaget styrker princippet om gensidig anerkendelse ved at fastlægge en særlig procedure for medlemslandenes myndigheder i tilfælde, hvor myndigheden har til hensigt at forbyde eller begrænse adgangen til på det nationale marked at sælge eller markedsføre en vare, som ikke er omfattet af fællesskabslovgivning, selvom varen allerede er lovligt markedsført i et andet medlemsland.

Forslaget koncentrerer sig særligt om bevisbyrden ved at fastlægge en særlig procedure for medlemslandenes myndigheder, der skal iagttages, når myndighederne har til hensigt med hjemmel i den nationale lovgivning at forbyde eller begrænse adgangen til at markedsføre en vare, som allerede er lovligt markedsført i et andet medlemsland.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser om etablering af et eller flere produktkontaktpunkter i hvert land. Kontaktpunkternes hovedopgave består i at forsyne virksomheder og andre medlemslandes myndigheder med oplysninger om gældende nationale tekniske forskrifter.

Forslaget har hjemmel i TEF artikel 37 og 95, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251.

1. Baggrund og indhold

Fri bevægelighed af varer er et væsentligt element i EU's indre marked. Artikel 28 fastlægger derfor et forbud mod kvantitative importrestriktioner mellem EU's medlemslande. I TEF artikel 30 åbnes der dog mulighed for undtagelsesvis at indføre forbud eller restriktioner, hvis disse restriktioner er begrundet i særlige hensyn til den offentlige sikkerhed og sundhed.

Et medlemsland kan med andre ord som hovedregel ikke begrænse eller forbyde salg på sit område af en vare, som ikke er omfattet af nogen fællesskabslovgivning, når varen allerede lovligt er markedsført i et andet medlemsland. Dette gælder, selvom varen er fremstillet efter andre tekniske regler end dem, der gælder i det medlemsland, hvor varen ønskes markedsført. Begrænsninger i den fri varebevægelighed er således forbudt, medmindre restriktionerne kan begrundes i tvingende almene hensyn, er ikke-diskriminerende og desuden nødvendige og proportionale i forhold til at opnå det/de tilsigtede mål.

Dette princip, som følger af ovennævnte artikler 28 og 30 i TEF, og som desuden har baggrund i EF-domstolens praksis, kaldes princippet om gensidig anerkendelse.

Princippet om gensidig anerkendelse fungerer imidlertid ikke tilstrækkelig effektivt i praksis til trods for traktatens bestemmelser. Undersøgelser viser således, at der fortsat er mange problemer for virksomhederne, særligt små og mellemstore virksomheder, med at sælge og markedsføre deres varer i andre medlemslande. Medlemslandene anvender således i mange tilfælde ikke princippet om gensidig anerkendelse, bl.a. fordi myndighederne ofte ikke har tilstrækkeligt kendskab til princippet, ligesom der også hersker uklarhed om anvendelsesområdet og bevisbyrden. Desuden mangler virksomhederne også viden om princippet om gensidig anerkendelse.

Disse problemer medfører hindringer for den fri bevægelighed af varer, som er en af grundpillerne i EU's indre marked, og har stor betydning for særligt de små og mellemstore virksomheders mulighed for at afsætte deres varer i andre medlemslande.

I sin meddelelse til bl.a. Rådet og Europa-Parlamentet om Indre Markedsstrategien for 2003-2006 pegede Kommissionen derfor på en række problemer vedrørende anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse på det uharmoniserede vareområde. Kommissionen nævnte samtidig, at muligheden for at fastsætte lovgivning på området for derved at sikre den fri varebevægelighed i det europæiske fællesskab ville blive undersøgt.

Ganske vist fastsætter 98/34-direktivet (informationsproceduredirektivet – tidligere direktiv 83/189/EØF) en informationsprocedure for medlemslandene for så vidt angår nye tekniske standarder og forskrifter. I henhold til direktivet har medlemslandene således pligt til, inden de vedtager en ny teknisk forskrift, at sende et udkast til Kommissionen, som herefter informerer de andre medlemslande om udkastet. Herved får Kommissionen og de andre medlemslande mulighed for at fremkomme med indsigelser, hvis et medlemsland vil gennemføre nationale regler, der vurderes at indebære en ulovlig hindring for den fri varebevægelighed, eller fx ikke indeholder en klausul om gensidig anerkendelse. 98/34-direktivet er dog ikke tilstrækkeligt til at sikre den fri varebevægelighed i medlemslandene.

Desuden blev der i 1995 med Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet (beslutning 3052/95/EØF), indført en pligt for medlemslandene til at underrette Kommissionen, hvis medlemslandene træffer foranstaltninger, der fraviger princippet om fri varebevægelighed i EU's indre marked. Beslutningen har imidlertid ikke virket efter hensigten.

Med henblik på at styrke princippet om gensidig anerkendelse og skabe større klarhed over rettigheder og pligter for medlemslandene har Kommissionen den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der lovligt er markedsført i en anden medlemsstat, og som ikke er omfattet af fællesskabslovgivning (produkter på det uharmoniserede område).

Forslaget har hjemmel i TEF artikel 37 og 95, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251.

Forslagets anvendelsesområde

Forslaget omfatter ifølge artikel 2 medlemslandenes **administrative afgørelser** vedrørende alle industri-, landbrugs- og fiskeriprodukter, som lovligt er markedsført i en anden medlemsstat på grundlag af tekniske regler, der ikke er genstand for harmonisering på fællesskabsniveau. Forslaget indeholder imidlertid en række undtagelser fra anvendelsesområdet, bl.a. på produktsikkerheds- og fødevarerområdet.

Undtaget fra forslaget er således ifølge artikel 3 foranstaltninger, som medlemslandenes **myndigheder** træffer med hjemmel i:

- 1) artikel 8, stk. 1, d), e) eller f) i direktiv 2001/95/EC om produktsikkerhed i almindelighed (**undtagelsen er i det seneste kompromisforslag fra formandskabet ændret til artikel 8, stk. 3. Ændringen er en præcisering af hjemmelen for medlemslandenes myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger**

ger i forbindelse med produkter, som udgør en alvorlig risiko).

- 2) artikel 50, stk. 3, a) i forordning 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen m.v. (**undtagelsen er i det seneste kompromisforslag fra formandskabet udvidet til også at omfatte artikel 54, hvilken bestemmelse giver medlemslandene mulighed for at vedtage midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i krisesituationer, hvor Kommissionen ikke allerede har truffet foranstaltninger**).
- 3) artikel 54 i forordning 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, samt
- 4) artikel 14 i direktiv 2004/49/EC om jernbanesikkerhed i EU m.v.

Herudover gælder forslaget ikke for systemer og udstyr ("**udstyr**" er i **det seneste kompromisforslag fra formandskabet ændret til "interoperabilitetskomponenter"**, idet dette begreb svarer til det begreb, der er anvendt i direktiverne) som er omfattet af:

- 5) direktiv 96/48/EC om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog samt
- 6) direktiv 2001/16/EC om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog.

Forslagets indhold

Forslaget fastlægger i artikel 4 - 6 de krav, som medlemslandenes myndigheder skal overholde i tilfælde, hvor myndigheden har til hensigt at forbyde eller begrænse adgangen til på det nationale marked at sælge eller markedsføre en vare, som ikke er omfattet af fællesskabslovgivning, selvom varen allerede er lovligt markedsført i et andet medlemsland. Forslaget koncentrerer sig særligt om bevisbyrden, som påhviler den nationale myndighed, der har til hensigt at forbyde eller begrænse adgangen til at sælge varen i det pågældende medlemsland. **Inden myndigheden træffer afgørelse, skal myndigheden således skriftligt oplyse producenten om sin hensigt samt angive lovhjemmel tillige med specifikation af, at afgørelsen er begrundet i et af de beskyttelsesværdige hensyn, der fremgår af traktatens artikel 30 eller EF-domstolens praksis. Producenten har herefter 20 dage til at fremsætte eventuelle bemærkninger, inden myndigheden træffer endelig afgørelse.**

Herudover indeholder forslagens artikel 7 - 8 bestemmelser om etablering af et eller flere såkaldte produktkontaktpunkter i hvert land. Formålet med kontaktpunkterne er at sikre bedre forhåndsinformation til virksomhederne om de gældende tekniske produktregler samt en bedre og mere regelmæssig dialog mellem landenes myndigheder. Kontaktpunkternes hovedopgave består således i at give information og rådgivning til virksomheder og myndigheder i andre medlemslande om de konkrete tekniske regler, der gælder i det pågældende medlemsland. **I det seneste kompromisforslag fra formandskabet er det tilføjet, at kontaktpunk-**

terne desuden skal oplyse om princippet om gensidig anerkendelse og anvendelsen af denne forordning.

Forslaget indeholder desuden en bestemmelse om muligheden for at etablere et elektronisk informationsudvekslingssystem, der kan lette informationsudvekslingen mellem kontaktpunkterne, jf. artikel 9. Systemet vil i givet fald blive etableret af Kommissionen.

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om en rapporteringsordning samt en bestemmelse om ophævelse af beslutning 3052/95/EØF om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet.

Med henblik på at give medlemslandene en frist til at tilpasse sig de nye procedurer, som forordningen medfører, og herunder tid til at etablere kontaktpunkterne, er der i det seneste kompromisforslag fra formandskabet fastsat en overgangsperiode på 6 måneder efter forordningens offentliggørelse i EF-Tidende.

Som en ledsageforanstaltning til forslaget skal der udarbejdes en detaljeret liste over varer, som princippet om gensidig anerkendelse finder anvendelse på. Listen udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med medlemslandene og er tænkt som en hjælp til de nationale myndigheder ved vurderingen af, om en vare er omfattet af princippet om gensidig anerkendelse. Listen offentliggøres på et websted, der skal oprettes efterfølgende.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEF artikel 251 udtale sig om forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om sagen.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet målet med forslaget ikke i tilstrækkelig grad vil kunne opnås af medlemsstaterne selv.

Til trods for traktatens bestemmelser om den fri bevægelighed af varer og bestemmelserne om gensidig anerkendelse viser en række undersøgelser i medlemslandene tydeligt, at der fortsat er mange barrierer for den fri bevægelighed af varer, bl.a. fordi princippet om gensidig anerkendelse ikke fungerer tilstrækkelig effektivt. Meget få medlemslande har klare regler og procedurer for gensidig anerkendelse af varer, der allerede lovligt er markedsført i et andet medlemsland. Hertil kommer, at medlemslandene heller ikke nødvendigvis har en interesse i at fastlægge sådanne regler.

Kommissionen finder det derfor nødvendigt at gennemføre regler på fællesskabsniveau, der kan begrænse de mange ulovlige barrierer og sikre en mere effektiv gennemførelse af den fri varebevægelighed i EU's indre marked.

Regeringen kan på det foreliggende grundlag tilslutte sig Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt.

4. Gældende dansk ret

Der findes ikke særskilt dansk ret på området i form af love eller bekendtgørelser om princippet og proceduren for gensidig anerkendelse. En lang række retsakter indeholder imidlertid en klausul om gensidig anerkendelse.

5. Høring

Forslaget blev sendt i bred høring i Specialudvalget for Vækst og Konkurrenceevne den 23. februar 2007 med svarfrist den 7. marts 2007.

Følgende parter har haft bemærkninger til forslaget: Dansk Industri (DI), Landsorganisationen i Danmark (LO), Dansk Erhverv, HTS Handel, Transport og Service, Danske Maritime samt Forbrugerrådet.

Akademikernes Centralorganisation (AC) har oplyst, at man ikke har kommentarer til forslaget.

Dansk Industri støtter lovgivning omkring anvendelse af gensidig anerkendelse i praksis, herunder også, at Kommissionen nu har valgt en forordning som instrument, der sikrer, at bestemmelserne bliver ensartet implementeret i national ret.

Efter DI's opfattelse bør det grundlæggende princip om gensidig anerkendelse imidlertid fremgå klarere af forordningsteksten, ligesom DI finder, at der bør indgå en bestemmelse om, at medlemslandet skal undersøge, om oprindelseslandets regler tjener samme formål og ikke alene gå ud fra en vurdering af egne reglers proportionalitet.

DI understreger endvidere, at den foreslåede produktliste kun må være vejledende, da man ellers risikerer, at enkelte områder eller ny teknologi falder uden for bestemmelserne. Forordningen bør således gælde som en paraply for alle produkter, hvis bestemmelser ikke er omfattet af harmoniseret lovgivning.

DI vil i forbindelse med drøftelse af forordningen gerne rejse spørgsmålet om, hvorvidt forordningsforslaget finder anvendelse på de områder, som er dækket af særlige nationale bestemmelser, der går videre end de fælleseuropæiske bestemmelser, der er fastsat i en række direktiver (minimumsharmonisering).

DI har herudover en række specifikke kommentarer og forslag til præciseringer af de enkelte artikler i forslaget.

Landsorganisationen i Danmark (LO) oplyser, at man generelt er positiv over for forslagene i indre markedspakken men understreger, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almene hensyn ikke mindst til forbrugere og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. LO ser derfor med skep-

sis på reglen om bevisbyrdens placering i forslaget. Hvis de kompetente myndigheder i importlandet har velbegrundede formodninger om, at en vare, som er markedsført i en anden medlemsstat, kan medføre en unødvendig risiko for forbrugerens eller arbejdstagerens sikkerhed og sundhed, bør det være op til fabrikanten eller myndighederne i det land, hvor varen er produceret, at bevise, at risikoen ikke berettiger et forbud mod eller en begrænsning af varens adgang til importlandet. For at undgå misbrug af disse regler, bør der være mulighed for særligt hurtige klageprocedurer og passende sanktioner for misbrug.

Desuden understreger LO betydningen af en bedre implementering.

Dansk Erhverv kan overordnet tilslutte sig et ensartet regelsæt inden for EU, som skaber fællesskabsrammer for markedsføring, der støtter den indre markedslovgivning om varernes frie bevægelighed. Desuden anerkendes behovet for at ensarte processerne omkring visse nationale tekniske regler på produkter samt sikre koordineringen mellem de enkelte medlemslande og skabe en ensartet praksis inden for markedsområderne.

Dansk Erhverv finder det samtidig vigtigt, at der ikke sker en forøgelse af de administrative processer i de enkelte medlemslande, samt at der bliver givet god tid til omstilling (lange overgangsperioder). Det er desuden vigtigt, at der gives ensartede og brugbare muligheder for at fjerne oplysninger om produkter, når disse ikke længere frembyder risiko for markedet.

HTS Handel, Transport og Service støtter forslaget, da det kan være med til at styrke det indre marked.

Danske Maritime har på baggrund af et svar fra Kommissionen på en forespørgsel fra Karin Riis-Jørgensen, Europa-Parlamentet, om sikkerhedsventiler på danske skibe udtrykt bekymring for, at Kommissionen ikke anser det for sit ansvar, at medlemsstater tillader salg og brug af maritimt udstyr, selvom det er forbudt i andre medlemsstater som følge af korrekt anvendelse af en sikkerhedsklausul. Skulle denne opfattelse af det indre marked komme til at gælde andre områder med sikkerhedsklausuler, er det opfattelsen, at en væsentlig del af ideen med det indre marked vil gå tabt. Danske Maritime ønsker på denne baggrund en drøftelse af, hvad man fra dansk side kan/vil gøre ved det, og hvordan man kan sikre imod sådanne situationer.

Forbrugerrådet oplyser, at der savnes et notat, der redegør for, hvilke produktgrupper, der måtte være særligt sårbare, og hvad et sådant forslag om gensidig anerkendelse betyder for disse produktgrupper – herunder, om kravene er højere i Danmark end i andre lande.

Forbrugerrådet støtter i øvrigt ikke nationale regler, der går ud på at beskytte national produktion mod udenlandsk konkurrence, men det fremgår af konsekvensanalysens resumé, at man stort set kun beskæftiger sig med problemer set fra erhvervssiden, selvom man måtte forvente, at en analyse hav-

de en objektiv tilgang til problematikken. Der er ingen omtale af eventuelle forbrugerproblemer, omend der næppe er tale om mangel på varer eller diversitet. Forbrugerrådet savner endvidere overvejelser om, hvorvidt nationale forbrugerregler måtte være legitime (uden at være dækket af EF-traktatens artikel 30), samt overvejelser om, hvorvidt den nationale køber, der kender reglerne i sit eget land, skulle have kendskab til reglerne i andre lande.

**Forbrugerrådet finder endelig, at accept af princippet om gensidig anerkendelse på en række områder potentielt vil kunne medføre en forringelse af det danske niveau særligt på forbruger- og arbejdssta-
gerområdet.**

6. Andre landes holdninger

Medlemslandene har generelt udtrykt sig positivt over for forslaget. En lang række lande har således udtrykt tilfredshed med Kommissionens initiativ, som vil medvirke til at forbedre funktionen af det indre marked betydeligt. Samtidig har flere lande - herunder Danmark - understreget vigtigheden af, at de eksisterende niveauer for sikkerhed, sundhed og miljø ikke forringes, og at forslaget medfører så få administrative byrder for myndighederne som muligt.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er umiddelbart positiv overfor Kommissionens forslag, der vil kunne medvirke til at reducere barriererne for den fri varebevægelighed i EU's indre marked og gøre det lettere for virksomhederne at afsætte deres allerede lovligt markedsførte varer i andre medlemslande.

Samtidig lægger regeringen vægt på, at det danske niveau for miljø, sikkerhed, sundhed og forbrugerbeskyttelse ikke forringes, og at de administrative byrder for myndighederne begrænses mest muligt.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordningen er umiddelbart gældende i medlemslandene, når den træder i kraft. På baggrund af en høring af samtlige ministerier og styrelser vurderes det, at forordningsforslaget ikke vil have lovgivningsmæssige konsekvenser for gældende love og bekendtgørelser. En lang række retsakter indeholder imidlertid en klausul om gensidig anerkendelse, som efter forordningens ikrafttræden ikke længere vil være nødvendig.

Forordningen indeholder imidlertid også et forslag om at ophæve beslutning nr. 3052/95/EF om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet. Der er derfor behov for at ophæve cirkulære nr. 145 af 11. september 1996 om anmeldelse til Europa-Kommissionen af visse import- og markedsføringsforbud.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv budgetmæssige konsekvenser på EU's budget. Men gennemførelsen af forslaget kræver, at der oprettes en liste over produkter, som princippet om gensidig anerkendelse finder anvendelse på, samt at der oprettes et websted, hvor listen gøres tilgængelig.

Denne del af forslaget indebærer anslåede udgifter på EU's budget på i alt 1,7 mio. EUR og personaleressourcer på 1,4 mio. EUR fra 2007 og de følgende år. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift på ca. 255.000 kr. årligt (prisniveau 2007).

Samtidig skønnes det, at de statsfinansielle konsekvenser som følge af den administrative procedure, der er fastlagt i forslaget, vil medføre udgifter på ca. 5 mil. kr. årligt.

Det skønnes endvidere, at forslagets bestemmelser om etablering af et eller flere kontaktpunkter i medlemslandene vil medføre udgifter til etablering og drift af kontaktpunktet på ca. 1 mil. kr. det første år og 1.5 mil. kr. i hvert af de følgende år. Det er herved forudsat, at kontaktpunktet etableres som en del af kvikskranken for udenlandske virksomheder, og at Kommissionens oversættelser af tekniske forskrifter, som notificeres i henhold til EU's informationsprocedure, anvendes.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have samfundsøkonomiske konsekvenser i positiv retning, idet forslaget indebærer lettere adgang for danske virksomheders eksport af varer til andre EU-lande som udenlandske virksomheders adgang til at afsætte varer på det danske marked. Forslaget vil særligt lette adgangen for små og mellemstore virksomheder.

Forslaget vurderes ligeledes at kunne styrke incitamenterne til virksomhedernes innovation, ligesom det øgede konkurrencepres vil kunne medføre bedre og billigere varer for forbrugerne.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes umiddelbart at kunne lette de administrative byrder for erhvervslivet, idet forslaget har til formål at sikre lettere adgang for virksomhederne til at afsætte varer på EU's indre marked.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærhedsnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2007, og grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 28. marts 2007.

3a. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter - KOM(2007) 37 endelig

Revideret notat.

Resumé

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007) 37 endelig). Kommissionen baserer sit forslag på artikel 95 og artikel 133 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet "pakke" for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering.

Forslaget fastsætter bestemmelser om organisering af akkreditering på nationalt og europæisk niveau. Bestemmelserne skal bl.a. styrke troværdigheden af overensstemmelsesvurderingsorganer, der vurderer, om et produkt overholder de gældende krav, idet en akkreditering giver en antagelse om, at overensstemmelsesvurderingsorganet besidder den fornødne tekniske kompetence hertil.

Forslaget indfører desuden en fællesskabsramme for markedsovervågning, der fastsætter, at medlemsstaterne skal organisere og udøve en effektiv markedskontrol, der sikrer, at produkter, der markedsføres, overholder den relevante fællesskabslovgivning. Forslaget undtager dog en række sektorer, hvor der allerede er indført fællesskabskrav om markedsovervågning.

Endelig foreslås, at bestemmelserne i Rådets nuværende forordning EØF nr. 339/93 af 8. februar 1993 (toldforordningen) indarbejdes i forslaget, idet reglerne i toldforordningen udgør en integreret del af markedsovervågningen.

Kommissionen foretog en samlet præsentation af indre markeds initiativerne, herunder nærværende forslag, på rådsmøde (Konkurrenceevne) den 19. februar 2007. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmøde (Konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007 med henblik på drøftelse af fremskridtsrapport.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007) 37 endelig).

Kommissionen baserer sit forslag på artiklerne 95 og 133 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet ”pakke” for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering. Forslaget skal ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM(2007) 53 endelig).

Baggrunden for forslaget er bl.a. Rådets resolution af 10. november 2003, i hvilken Rådet opfordrede Kommissionen til at foreslå initiativer, der kan styrke og forstærke implementeringen af direktiver efter den nye metode¹.

Forslagets anvendelsesområde er bredere end direktiverne efter den nye metode, idet det findes hensigtsmæssigt at foreslå harmoniserede regler vedrørende akkreditering og markedsovervågning, der kan anvendes på så mange sektorer som muligt, og uanset hvilken lovgivningsteknik der ligger til grund (gammel eller ny metode).

Forslagets anvendelsesområde

Forslaget har karakter af rammelovgivning.

Forslaget fastlægger regler for tilrettelæggelse og udøvelse af *akkreditering* af overensstemmelsesvurderingsorganer, der foretager vurderinger af et hvilket som helst stof, præparat eller andet produkt, der markedsføres, uanset om produktet er blevet omdannet eller ej.

Forslaget fastsætter desuden en retlig ramme for *markedskontrol* og *kontrol med produkter fra tredjelande*. Hensigten er at sikre, at stoffer, præparater eller omdannede produkter, der er omfattet af Fællesskabets retsakter om harmonisering af vilkårene for markedsføring af produkter, holder et højt sikkerhedsniveau og overholder de høje standarder, der tjener til at varetage almene samfundshensyn.

Forslaget indeholder dog en række undtagelser, hvoraf følgende områder er *helt undtaget* af forslaget:

¹ Den nye metode er en metode til harmonisering i det indre marked, hvor lovgivningen alene indeholder såkaldte væsentlige krav til sundhed, sikkerhed, miljø mv. De væsentlige krav omsættes efterfølgende til tekniske krav via harmoniserede standarder. Den nye metode blev indført i 1985, og ca. 25 direktiver er i dag vedtaget efter denne metode. Der lovgives også fortsat efter den gamle metode, hvor direktiverne indeholder de specificerede krav, som produktet skal overholde.

- a) Fødevarerlovgivning, som defineret i art. 3 i forordning (EF) nr. 178/2002. Forslagets bestemmelser om akkreditering gælder dog for så vidt angår kapitel II i forordning (EF) nr. 509/2006, 510/2006 og [forslag] om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler.
- b) Foderstoflovgivning, som defineret i art. 3 i forordning (EF) nr. 882/2004.
- c) Direktiv 2001/37/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.
- d) Direktiv 2002/98/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapping, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter.
- e) Direktiv 2004/23/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler.

Forslagets bestemmelser om akkreditering finder desuden ikke anvendelse på forhold, der er reguleret i forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Forslagets bestemmelser om markedsovervågning finder ikke anvendelse på produkter, som defineret i art. 2(a) i det generelle produktsikkerhedsdirektiv (direktiv 2001/95/EF) for så vidt angår sundheds- og sikkerhedsaspekter i forhold til forbrugerne. Desuden undtages en række sektordirektiver fra bestemmelserne i artikel 14-23 om markedsovervågning, jf. slutnoten.¹

Bestemmelserne om import fra tredjelande (artikel 24-26) finder kun anvendelse, hvis der ikke i anden fællesskabslovgivning er fastsat særlige bestemmelser om tilrettelæggelsen af kontrol med bestemte produkter ved grænserne.

Forslagets indhold

Akkreditering

Forslagets bestemmelser om akkreditering skal bl.a. styrke troværdigheden af overensstemmelsesvurderingsorganer, idet en akkreditering giver en antagelse om, at disse organer besidder den fornødne tekniske kompetence til at bedømme, om et produkt overholder de gældende krav.

Det nationale akkrediteringsorgan anses for at udøve offentlig myndighed, og medlemslandene skal bl.a. sikre, at der alene eksisterer ét nationalt akkrediteringsorgan, der handler uafhængigt af økonomisk konkurrence. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal anmode om akkreditering ved det nationale akkrediteringsorgan i den medlemsstat, hvor det er etableret, og det er kun i ganske få tilfælde muligt at afvige herfra, fx hvis der ikke er op-

rettet et nationalt akkrediteringsorgan, eller hvis dette ikke tilbyder den ønskede akkrediteringsydelse.

Det nationale akkrediteringsorgan skal ansøge om medlemskab af den europæiske akkrediteringsorganisation EA (European co-operation for Accreditation). Desuden skal de nationale akkrediteringsorganer forestå og deltage i et peer-evalueringssystem. Peer-evalueringen skal sikre, at akkrediteringsorganerne overholder de krav, der stilles til dem. Resultaterne af peer-evalueringen skal meddeles alle medlemsstater og Kommissionen. Kommissionen skal desuden overvåge reglerne og en korrekt gennemførelse af peer-evalueringen.

Det nationale akkrediteringsorgan anses for at udøve offentlig myndighed, og medlemslandene skal bl.a. sikre, at der alene eksisterer ét nationalt akkrediteringsorgan, der handler uafhængigt af økonomisk konkurrence. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal anmode om akkreditering ved det nationale akkrediteringsorgan i den medlemsstat, hvor det er etableret, og det er kun i ganske få tilfælde muligt at afvige herfra, fx hvis der ikke er oprettet et nationalt akkrediteringsorgan, eller hvis dette ikke tilbyder den ønskede akkrediteringsydelse.

Det nationale akkrediteringsorgan skal ansøge om medlemskab af den europæiske akkrediteringsorganisation EA (European co-operation for Accreditation). Desuden skal de nationale akkrediteringsorganer forestå og deltage i et peer-evalueringssystem. Peer-evalueringen skal sikre, at akkrediteringsorganerne overholder de krav, der stilles til dem. Resultaterne af peer-evalueringen skal meddeles alle medlemsstater og Kommissionen. Kommissionen skal desuden overvåge reglerne og en korrekt gennemførelse af peer-evalueringen.

Kommissionen kan efter konsultation af det udvalg, der er nedsat i medfør af art. 5 i direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), anmode EA om at medvirke til implementering og udvikling af akkrediteringen i EU og til at udvikle sektorprogrammer mv. for akkrediteringen.

Fællesskabsramme for markedsovervågning

Forslaget indfører en fællesskabsramme for markedsovervågning. Forslaget fastsætter, at medlemsstaterne skal organisere og udøve en effektiv markedskontrol, der sikrer, at produkter, der markedsføres eller kommer ind på markedet, overholder den relevante fællesskabslovgivning. Medlemsstaterne skal videre sikre, at produktet, når det er korrekt installeret, behandlet og anvendt, ikke er til fare for sundhed eller sikkerhed eller andre hensyn af betydning for beskyttelse af offentlige interesser, som fremgår af den relevante fællesskabslovgivning.

Medlemsstaterne skal sikre en koordinering og et samarbejde mellem myndigheder med ansvar for markedsovervågning samt etablere passende procedurer i forhold til at sikre fx opfølgning på klager, registrering af ulykker forårsaget af farlige produkter, opdatering af teknisk og videnskabelig viden

om sikkerhedsaspekter mv. Medlemsstaterne skal etablere, gennemføre og løbende opdatere markedsovervågningsprogrammer, som løbende skal evalueres, ligesom markedsovervågningsmyndighederne skal foretage dokumentationsmæssige og fysiske checks af produkter i fornødent omfang.

Medlemsstaterne skal sikre, at myndighederne med ansvar for markedsovervågning har de nødvendige beføjelser og ressourcer til at varetage deres opgaver. Myndighederne skal desuden have beføjelser til at tilvejebringe den nødvendige dokumentation og information fra de erhvervsdrivende, ligesom de skal samarbejde med disse for at forebygge eller reducere risici ved produkter.

Medlemsstaterne skal sikre, at produkter, der udgør en alvorlig risiko, og som kræver hurtig ageren, trækkes tilbage fra markedet eller forhindres i at blive markedsført, og Kommissionen skal uden ophold informeres herom. Advarsler om identificerede farlige produkter skal desuden formidles til forbrugerne. Det foreslås, at proceduren i artikel 12 (RAPEX) i det generelle produktsikkerhedsdirektiv (direktiv 2001/95/EC) lægges til grund for at informere Kommissionen og andre medlemsstater om særligt farlige produkter².

Kommissionen skal udvikle og opretholde et informationssystem til udveksling af erfaringer og arkivering af oplysninger om markedsovervågningsaktiviteter. Medlemsstaterne skal bidrage med informationer til systemet om produkter, der udgør en risiko, testresultater mv. Fortrolighedshensyn skal respekteres.

Kommissionen skal endelig i samarbejde med medlemsstaterne udvikle og organisere træningsprogrammer samt opstille passende programmer for udveksling af information, best practise, fælles handlingsprogrammer, informationskampagner, omkostningsdeling mv.

Kontrol af produkter, der indføres i fællesskabet

Bestemmelserne i Rådets nuværende forordning EØF nr. 339/93 af 8. februar 1993 (toldforordningen) foreslås indarbejdet i forslaget, idet reglerne i toldforordningen udgør en integreret del af markedsovervågningen.

Det foreslås, at medlemsstaternes toldmyndigheder kontrollerer produkternes egenskaber i passende omfang, inden de frigives til fri omsætning. Toldmyndighederne skal suspendere frigivelsen til fri omsætning, hvis de konstaterer, at produktet udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed eller andre almene samfundshensyn, eller produktet ikke er ledsaget af den krævede dokumentation eller mærkning i henhold til fællesskabets harmoniseringsforskrifter. Toldmyndighederne skal straks underret-

² RAPEX er et elektronisk system, hvorigennem medlemsstaterne indberetter til Kommissionen om foranstaltninger, der er truffet vedrørende produkter, der udgør en alvorlig risiko.

te markedskontrolmyndighederne om enhver tilbageholdelse af produkter, og produktet skal frigives, hvis toldmyndighederne ikke senest tre arbejdsdage efter suspensionen har modtaget meddelelse om, at markedskontrolmyndighederne har truffet foranstaltninger.

Det foreslås, at toldmyndighederne skal inddrages i det administrative samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne, dog uden at fællesskabslovgivning med mere specifikke systemer for samarbejde mellem disse myndigheder, er tilsidesat.

Det foreslås, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i EF-Tidende. Reglerne om markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres i fællesskabet, jf. kapitel III, finder anvendelse med virkning fra 2 år efter forordningens ikrafttræden. Samtidig ophæves forordning (EØF) nr. 339/93 (toldforordningen) med virkning 2 år efter forordningens ikrafttræden.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal i henhold til artikel 251 i TEF udtale sig om forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om sagen.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Erfaringen med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen for det indre marked er, at nationale initiativer, som ikke er harmoniserede, fører til forskelle, som modvirker fordelene ved harmoniseringen og det indre marked, og gør det vanskeligt at skabe et ensartet beskyttelsesniveau i hele Fællesskabet.

Formålet med fællesskabslovgivningen er at skabe et tilstrækkeligt højt tillidsniveau mellem de nationale myndigheder og mellem de erhvervsdrivende i hele EU. Dette kan kun lade sig gøre, hvis kriterierne for anvendelsen af fællesskabskravene fastsættes i fællesskab, og hvis de nationale gennemførelsesforanstaltninger påviseligt følger de samme regler og procedurer og giver indbyrdes samme resultater.

Indholdsmæssigt går størstedelen af forslaget således ud på at komplettere og skabe sammenhæng i de retsakter, der anvendes af Fællesskabets institutioner til at harmonisere de nationale lovgivninger.

Regeringen kan på det foreliggende grundlag tilslutte sig Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt.

4. Gældende dansk ret

Forslaget har karakter af rammelovgivning inden for produktområdet.

I forslaget er dog indsat en række undtagelsesbestemmelser. Der henvises til afsnit 8 om lovgivningsmæssige konsekvenser.

5. Høring

Forslaget blev sendt i bred høring i Specialudvalget for Vækst og Konkurrenceevne den 23. februar 2007 med svarfrist den 7. marts 2007.

Følgende parter har haft bemærkninger til forslaget: Dansk Industri (DI), Forbrugerrådet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Dansk Erhverv, DANAK og Dansk Standard.

Følgende parter har meddelt, at de ikke har bemærkninger til forslaget: HTS Handel, Transport og Service, Akademikernes Centralorganisation.

Dansk Industri byder forslaget til forordning velkommen. Det er væsentligt, at der er gensidig tillid mellem medlemsstaterne for at lette den frie bevægelighed af produkter over grænserne. Tilsvarende er det vigtigt at sikre ensartede fortolkninger og et højt kompetenceniveau i de forskellige institutioner og organisationer, så rammerne kan fungere. Det er derfor DI's opfattelse, at en forordning er et velvalgt instrument til at sikre ensartet implementering på tværs af grænserne.

Et andet mål er efter DI's opfattelse at skabe ensartede retningslinier for markedskontrolmyndighederne på tværs af produktområderne. Det kan derfor undre, at hele forbrugerområdet undtages fra anvendelsesområdet. Dette kan imidlertid berettiges ud fra, at der allerede eksisterer klare retningslinier i direktivet om generel produktsikkerhed (2001/95/EF).

DI konstaterer, at der på trods af klare regler stadig ikke er opnået et ensartet niveau for markedskontrol i medlemsstaterne – endsige et effektivt system. Det er derfor væsentligt, at der generelt set skabes forståelse i medlemslandene for, at det er et område, der bør bruges øgede ressourcer på, også til øget samarbejde mellem de forskellige nationale myndigheder.

DI finder det derfor meget positivt, at forordningen indeholder bestemmelser, der skal sikre en mere ensartet håndhævelse. I den forbindelse fremhæves særligt bestemmelsen om, at toldmyndighederne skal checke, at den nødvendige dokumentation og mærkning er til stede. For at sikre en ensartet implementering af kravene i praksis, finder DI dog, at procedurerne bør beskrives mere detaljeret. Samtidig bør det også fremgå, at markedskontrollen ikke kun omfatter produkter, der udgør en "alvorlig fare", men alle former for manglende overensstemmelse med europæiske krav, dvs. manglende/ukorrekt mærkning eller utilstrækkelig dokumentation.

For så vidt angår bestemmelserne om *akkreditering* finder DI bl.a., at forordningen bør gælde for alle de aktiviteter, der udføres af akkrediteringsorganer, og både inden for det regulerede og det ikke-regulerede område. Lovgivningen skal netop være med til fremme akkreditering for at lette

handelen over grænserne globalt. DI støtter princippet om, at national akkreditering skal drives på en ikke-kommerciel økonomisk basis (non-profit), men foreslår, at forslaget formuleres således, at nationale akkrediteringsorganer må opbygge en passende kapitalbasis for at sikre et sundt finansielt grundlag for deres drift.

DI anbefaler, at forslaget indeholder bestemmelser om, at alle interessentgrupper (inkl. forbrugere og brugere af systemet) bør være repræsenteret i akkrediteringsorganets ledende organ (bestyrelsen). Desuden bør det anføres, at akkrediteringsorganet skal være medunderskriver af relevante dele af den multilaterale aftale, der drives af EA.

Endelig støtter DI princippet om, at akkrediteringsorganer kun i ganske særlige tilfælde kan udføre aktiviteter på tværs af landegrænserne. Da bestemmelserne imidlertid også bør gælde det uregulerede område, bør der tages forbehold herfor.

Forbrugerrådet konstaterer, at forslagets anvendelsesområde er bredere end direktiverne efter den nye metode og mener derfor, at det er vigtigt, at der foretages en vurdering af, hvilke sektorer eller direktiver der skal omfattes af forslaget.

Forbrugerrådet er enig i, at der er behov for at effektivisere og ensarte procedurerne og sikre koordinering mellem de enkelte medlemslande i en rammelovgivning, der fastlægger reglerne for tilrettelæggelsen og udøvelse af akkreditering af de organisationer/institutioner, der foretager overensstemmelsesvurdering, for at sikre at produkterne holder et højt sikkerhedsniveau og er i overensstemmelse med de standarder, der skal varetage almene samfundshensyn.

Forbrugerrådet er enig med det af Dansk Industri anførte om, at der skal ske en ensartet håndhævelse i alle lande, samt at national akkreditering skal drives på en ikke-kommerciel økonomisk basis, samt at alle interessentgrupper skal være repræsenteret i bestyrelsen for akkrediteringsorganet. Forbrugerrådet støtter endvidere princippet om, at der kun bør være ét akkrediteringsorgan, der kun i særlige tilfælde kan udføre aktiviteter på tværs af grænserne.

Landsorganisationen i Danmark (LO) oplyser, at man generelt er positiv over for forslagene i indre markeds pakken. LO understreger dog, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almene hensyn - ikke mindst med hensyn til forbrugernes og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Nærværende forslag vurderes ikke at kunne få konsekvenser i retning af at forringe sikkerheden og sundheden. LO konstaterer desuden med tilfredshed, at beskrivelsen af den danske holdning til forslaget understreger, at der skal være fuld tillid til, at de produkter, der sælges i EU, opfylder Fællesskabets krav til sundhed, miljø mv.

Dansk Erhverv anerkender behovet for at effektivisere og ensarte processerne om akkreditering, markedsovervågning og markedsføring, samt at sikre koordineringen mellem de enkelte medlemslande og skabe en ensartet praksis inden for indre markedsområderne. Det er imidlertid vigtigt, at der ikke sker en unødigt forøgelse af de administrative processer, ligesom det er af stor betydning, at der bliver givet god tid til omstilling (lange overgangsperioder).

DANAK støtter de overordnede principper i forslaget om at indføre harmoniserede regler for akkreditering og markedsovervågning. Det er DANAK's vurdering, at forordningen som udgangspunkt bør omfatte al EU lovgivning, hvori der indgår bestemmelser om vurdering af teknisk kompetence mv. Formuleringen i artikel 1 indebærer usikkerhed om anvendelsesområdet, dvs. om de foreslåede regler for akkreditering alene vil være gældende for akkrediteringsorganer, som udfører akkreditering på det regulerede område, eller om de også omfatter det ikke-regulerede område.

DANAK foreslår videre, at der angives mulighed for, at akkrediteringsorganer kan konsolidere sig økonomisk, hvilket er et krav til såvel offentlige som private akkrediteringsorganer, således at kapitalgrundlaget sikrer uafhængighed af fx enkelte kunder.

DANAK foreslår videre, at der indføres en forpligtelse for det nationale akkrediteringsorgan til at være medlem af EA og have underskrevet de relevante aftaler i EA. Desuden bør forslagets bestemmelser om akkreditering på tværs af landegrænserne formuleres, således at grænseoverskridende aktiviteter kan udføres efter opfordring og i givet fald foregå i samarbejde med det nationale akkrediteringsorgan.

Endelig mener DANAK, at der bør redegøres nærmere for de aktiviteter, der er berettiget til fællesskabsfinansiering, jf. artikel 28.

Dansk Standard anfører, at det ikke er acceptabelt, at man i artikel 6 begrænser overensstemmelsesvurderingsorganers ret til at søge akkreditering hos andre akkrediteringsorganer end de nationale. Dette vil ikke give lige konkurrencebetingelser for overensstemmelsesvurderingsorganerne, idet der er store forskelle i priser og sagsbehandlingstider hos de enkelte nationale akkrediteringsorganer.

6. Andre landes holdninger

Medlemsstaterne har generelt udtrykt sig positivt over for forslaget. En række medlemsstater har dog anført, at der er behov for en nærmere afklaring og tydeliggørelse af forslagets anvendelsesområde. Disse lande har bl.a. peget på, at det er uklart, hvilke konkrete sektorer eller direktiver, der er omfattet af bestemmelserne, hvilket samtidig gør det vanskeligt at foretage en konsekvensvurdering af forslaget. En lang række medlemsstater mener herudover, at der er behov for et bredere

anvendelsesområde for akkreditering, der også bør omfatte akkreditering inden for forskellige typer af services.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter generelt forslag, der kan forbedre det indre markeds funktion. Regeringen er derfor positiv overfor indførelse af en horisontal lovramme, der kan styrke elementerne i indre markedslovgivningen.

Regeringen er positiv overfor at styrke akkrediteringens rolle i Europa via indførelse af en fællesskabsramme for akkreditering, der fastsætter de forskellige aktørers roller og forpligtelser. Øget anvendelse af akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer vil skabe mere lige konkurrencevilkår samt medvirke til at højne kvaliteten af disse organer.

Regeringen er ligeledes positiv overfor at indføre en fælles ramme for markedsovervågning. Uens eller svigtende markedsovervågning i medlemsstaterne giver uens konkurrencevilkår for virksomhederne og kan dermed fungere som en teknisk handelshindring.

Regeringen finder dog, at der er behov at sikre, at forordningens anvendelsesområde er klart og entydigt defineret i forhold til gældende retsakter.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det vurderes umiddelbart, at forordningsforslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser på følgende områder:

Bestemmelserne om, at det nationale akkrediteringsorgan anses for at udøve offentlig myndighed, og at det udøver sin virksomhed på non-profit basis vurderes at have lovgivningsmæssige konsekvenser for lov om erhvervsfremme § 14 (fastsættelse af regler, uddelegering), § 16 (gebyrer) samt § 17 (henvisning til klagenævnet for udbud). Desuden vurderes, at forslagets art. 26, hvorefter markedstilsynsmyndighederne kan kræve destruktion af produktet, vil kræve indførelse af lovhjemmel til destruktion i stærkstrømsloven, gasloven og fyrværkeriloven.

Forordningen indeholder desuden forslag om at ophæve forordning (EØF) nr. 339/93 med virkning fra to år efter forslagets ikrafttrædelse. Det vil derfor være nødvendigt at ophæve cirkulæreskrivelse nr. 144 af 14. september 1995 om samarbejdet mellem toldmyndighederne og produktsikkerhedsmyndighederne i henhold til Rådets forordning om kontrol med, at produkter indført fra tredjelande overholder produktsikkerhedsreglerne.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget indebærer en årlig udgift på EU's budget på i alt 2,275 mio.

EUR fra 2009 og de efterfølgende år (støtte til europæisk infrastruktur for akkreditering: 1,075 mio. EUR og støtte til øget koordinering af markedsovervågningsaktiviteter: 1,2 mio. EUR). Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift på ca. 340.000 kr. årligt. (prisniveau 2007).

Samtidig skønnes det, at forslaget bestemmelser om, at medlemslandene skal sørge for kommunikation og koordination mellem de forskellige markedsovervågningsmyndigheder vil medføre udgifter til etablering og drift af et forum, der skal koordinere den statslige indsats, udarbejde strategier for den danske markedsovervågningsindsats mv. Udgifterne hertil skønnes til ca. 850.000 kr. årligt.

Samtidig skønnes, at forslaget bestemmelser om forpligtelser for medlemsstaterne til at udføre tilsyn og kontrol af produkter på markedet samt følge op i forhold til klager over produkter, foretage indberetninger om risici ved produkter, overvåge ulykkesmønstre, foretage indberetninger vedrørende produkter, der udgør en alvorlig fare samt gennemføre forskellige uddannelsesforløb af toldmyndigheder og inspektører vil føre til samlede årlige statslige udgifter på ca. 18 mil. kr.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet det vil skabe mere lige og mere gennemsigtige rammevilkår for virksomhederne og dermed bidrage til et mere velfungerende indre marked. Reglerne om markedskontrol vurderes at ville bidrage til mere lige konkurrencevilkår for virksomhederne samt skabe større sikkerhed for, at de produkter, der markedsføres i EU, opfylder fællesskabets krav til sundhed og sikkerhed mv.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Nærhedsnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2007 og grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 28. marts 2007.

ii

- a) Direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
- b) Direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler
- c) Direktiv 90/385/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger
- d) Direktiv 93/42/EØF om medicinske anordninger

-
- e) Direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejpgående maskiner
 - f) Direktiv 98/79/EF om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik
 - g) Direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler
 - h) Direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler
 - i) Direktiv 2002/24/EF om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og om ophævelse af Rådets direktiv 92/61/EØF
 - j) Direktiv 2002/88/EF om ændring af direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejpgående maskiner
 - k) Forordning (EF) nr. 1592/2002 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur
 - l) Direktiv 2003/37/EF om typegodkendelse af landbrugs- eller skovbrugstraktorer og af deres påhængskøretøjer og udskifteligt trukket materiel samt af systemer, komponenter og tekniske enheder til disse køretøjer og om ophævelse af direktiv 74/150/EØF
 - m) Direktiv 2004/26/EF om ændring af direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejpgående maskiner
 - n) Forordning (EF) nr. 273/2004 om narkotikaprækursorer
 - o) Forordning (EF) nr. 726/2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur.

3b. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter – KOM(2007) 53 endelig

Revideret notat.

Resumé

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM(2007) 53 endelig). Kommissionen baserer sit forslag på artikel 95 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet "pakke" for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering.

Forslaget fastlægger fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i fremtidige sektorspecifikke retsakter på EU niveau. Afgørelsen udgør derfor en generel horisontal ramme for fremtidig EU lovgivning om harmonisering af betingelserne for markedsføring af produkter og tjener som referencetekst for den gældende lovgivning herom. En række sektorer er dog undtaget af forslaget.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at fremtidig specifik produktlovgivning skal udformes efter principperne i den nye metode. Det foreslås, at lovgivningen til varetagelse af almene samfundshensyn så vidt muligt ikke bør være for teknisk detaljeret, men derimod begrænses til at fastlægge de væsentlige krav, der efterfølgende omsættes som tekniske krav via harmoniserede standarder. Hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav, kan der i den pågældende fællesskabslovgivning fastsættes detaljerede specifikationer.

Forslaget indeholder endvidere de relevante referencebestemmelser i kommende fællesskabslovgivning, herunder en række definitioner og generelle forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanten, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), krav til produktets sporbarhed (identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i fabrikantens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning af CE-mærket, detaljerede krav til bemyndigede organer mv. samt beskrivelse af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering (modul A-H).

Kommissionen foretog en samlet præsentation af indre markeds initiativerne, herunder nærværende forslag, på rådsmøde (Konkurrenceevne) den 19. februar 2007.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter - KOM(2007) 53 endelig.

Kommissionen baserer sit forslag på artikel 95 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet ”pakke” for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering. Forslaget skal ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007) 37 endelig).

Baggrunden for forslaget er bl.a. Rådets resolution af 10. november 2003, hvor Rådet opfordrede Kommissionen til at foreslå initiativer, der kan styrke og forstærke implementeringen af direktiver efter den nye metode³.

Forslagets anvendelsesområde er bredere end direktiverne efter den nye metode, idet det findes hensigtsmæssigt at foreslå harmoniserede begreber og procedurer, der kan anvendes på så mange sektorer som muligt, uanset hvilken lovgivningsteknik der ligger til grund (gammel eller ny metode).

Forslagets anvendelsesområde

Forslaget fastlægger fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i de sektorspecifikke retsakter, således at der skabes et ensartet grundlag for ændringer i eller omarbejdning af lovgivningen. Afgørelsen udgør derfor en generel horisontal ramme for fremtidig lovgivning om harmonisering af betingelserne for markedsføring af produkter og tjener som referencetekst for den gældende lovgivning herom. Ved *produkter* forstås i forslaget ethvert stof, præparat eller omdannet produkt.

³ Den nye metode er en metode til harmonisering i det indre marked, hvor lovgivningen alene indeholder såkaldte væsentlige krav til sundhed, sikkerhed, miljø mv. De væsentlige krav omsættes efterfølgende til tekniske krav via harmoniserede standarder. Den nye metode blev indført i 1985, og ca. 25 direktiver er i dag vedtaget efter denne metode. Der lovgives også fortsat efter den gamle metode, hvor direktiverne indeholder de specificerede krav, som produktet skal overholde.

Følgende sektorlovgivning *undtages* dog fra forslaget:

- a) Fødevarerlovgivning som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 178/2002
- b) Foderstoflovgivning som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004
- c) Direktiv 2001/37/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer
- d) Direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler
- e) Direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler
- f) Direktiv 2002/98/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter
- g) Direktiv 2004/23/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler
- h) Forordning (EF) nr. 726/2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur.

Forslagets indhold:

Generelle principper for udarbejdelse af fællesskabslovgivning om betingelser for markedsføring af produkter

Det foreslås, at fællesskabslovgivningen skal gøre brug af de generelle principper i afsnit I og af de relevante referencebestemmelser i afsnit II og i bilag I og II, idet der i nødvendigt omfang tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for den pågældende lovgivning.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at fremtidig specifik produktlovgivning skal udformes efter principperne i den nye metode. Det foreslås således, at lovgivningen til varetagelse af almene samfundshensyn så vidt muligt ikke bør være for teknisk detaljeret, men derimod begrænset til at fastlægge de væsentlige krav. Kravene skal udtrykkes i form af de resultater, der skal opnås, og bør udformes præcist nok til at skabe retligt bindende forpligtelser.

Hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav, kan der i den pågældende fællesskabslovgivning fastsættes detaljerede specifikationer.

Hvis der er fastsat væsentlige krav i fællesskabslovgivningen, skal det i denne lovgivning fastsættes, at der skal anvendes harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til direktiv 98/34/EF, og som udtrykker sådanne krav i teknisk forstand, og som alene eller sammenholdt med andre harmoniserede standarder giver formodning om overensstemmelse med de væsentlige krav.

Hvis der i fællesskabslovgivningen skal foretages overensstemmelsesvurdering af et bestemt produkt, skal de procedurer, der anvendes, vælges blandt de moduler, der fremgår af forslaget bilag I, og under visse betingelser. Endvidere skal det i lovgivningen fastsættes, at de organer, der af medlemsstaterne er udpeget til vurdere, om et produkt er i overensstemmelse med direktivkravene (herefter bemyndigede organer), skal opfylde de kriterier, som er fastsat i afgørelsen.

Referencebestemmelser for fællesskabslovgivning om betingelserne for markedsføring af produkter

Afsnit II samt bilag I og II indeholder de relevante referencebestemmelser i kommende fællesskabslovgivning, herunder en række definitioner og generelle forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanten, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), krav til produktets sporbarhed (identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i fabrikantens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning af CE-mærket, detaljerede krav til bemyndigede organer, krav til myndigheder, der selv er udpeget som bemyndiget organ, samt beskrivelse af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering (modul A-H).

Kapitel 1. Definitioner

Tidligere er der i lovgivningen om varenes frie bevægelighed blevet anvendt en række begreber, der i et vist omfang ikke er blevet defineret, og som derfor har krævet yderligere retningslinier og vejledning. I tilfælde, hvor der er blevet anvendt retlige definitioner, er de i et vist omfang blevet formuleret forskelligt og har nogle gange forskellig betydning, hvilket besværliggør fortolkningen og den korrekte anvendelse. Med forslaget indføres en række definitioner af en række grundlæggende begreber – såsom definition af markedsføring (tilgængelighed på markedet), fabrikant, distributør, importør, harmoniseret standard, tilbagetrækning af varen fra markedet mv.

Kapitel 2. Erhvervsdrivendes forpligtelser

Alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden (fabrikant, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), er forpligtede til at sikre, at de kun gør produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med den pågældende lovgivning.

Forslaget fastsætter en klar og forholdsmæssig fordeling af de enkelte aktørers forpligtelser svarende til hver enkelt aktørs respektive rolle i forsynings- og distributionsprocessen. Det foreslås blandt andet, at overensstemmelsesvurderingen fortsat - dog med undtagelse af helt særlige tilfælde - alene bør være fabrikantens ansvar, idet importører og distributører opfylder en handelsfunktion og derfor ikke har indflydelse på fremstillingsprocessen. Importørers og distributørers ansvar foreslås ændret til visse foranstaltninger til kontrol af, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser, fx at produktet er forsynet med CE-mærke, og at den krævede dokumentation medfølger.

Forslaget fastsætter herudover krav til sporbarhed af produktet og af de erhvervsdrivende. Det er vigtigt, at et produkt kan spores gennem hele forsyningskæden, idet dette gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at finde de erhvervsdrivende, der er ansvarlige for at levere produkter, som ikke opfylder kravene.

Kapitel 3. Produktets overensstemmelse

Forslaget fastsætter generelle principper for anvendelse af CE-mærket og for anbringelse af mærket, når fællesskabslovgivningen indeholder regler herom. Det fastslås, at det alene er fabrikanten eller dennes befuldmægtigede, der må påsætte CE-mærket, og at CE-mærket er det eneste mærke, der viser, at produktet er i overensstemmelse med direktivkravene.

Medlemsstaterne skal sikre, at reglerne om CE-mærkning anvendes korrekt og skal om fornødent tage retlige skridt i tilfælde af uretmæssig anvendelse. Medlemsstaterne skal desuden indføre sanktioner, der er proportionale i forhold til forseelsen.

Forslaget indeholder herudover bestemmelser om indholdet i fabrikantens EF-overensstemmelseserklæring, jf. også bilag II.

Kapitel 4. Notifikation af overensstemmelsesorganer

Det anføres, at de kriterier, der er fastsat i sektordirektiverne, og som de bemyndigede organer skal opfylde, ikke er tilstrækkelige til at sikre et ensartet højt præstationsniveau for sådanne organer i hele Fællesskabet. Det er imidlertid afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau og under lige konkurrencebetingelser. Forslaget indeholder derfor konsoliderede krav, som overensstemmelsesorganerne skal opfylde. Herudover fastsættes krav til de myndigheder, der bemyndiger organerne, samt andre organer, der er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer.

Kapitel 5. Beskyttelsesprocedurer

De nuværende beskyttelsesprocedurer⁴ i fællesskabslovgivningen finder kun anvendelse, når der er uenighed i medlemsstaterne om en foranstaltning truffet af en medlemsstat. For at øge gennemsigtigheden og begrænse sagsbehandlingstiden foreslås en mere effektiv beskyttelsesklausulprocedure.

Herudover foreslås, at medlemsstaten, hvis den konstaterer en formel mangel ved et produkt, skal pålægge den erhvervsdrivende at bringe manglen til opmærksomhed. Formelle mangler er fx fejlagtig eller manglende anbringelse af CE-mærket eller manglende eller ukorrekt udarbejdet EF-overensstemmelseserklæring.

Ophævelse

Forslaget ophæver samtidig afgørelse 93/465/EØS af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE-overensstemmelsesmærkningen.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal i henhold til artikel 251 i TEF udtale sig om forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om sagen.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Erfaringen med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen for det indre marked er, at nationale initiativer, som ikke er harmoniserede, fører til forskelle, som modvirker fordelene ved harmoniseringen og det indre marked, og gør det vanskeligt at skabe et ensartet beskyttelsesniveau i hele Fællesskabet.

Formålet med fællesskabslovgivningen er at skabe et tilstrækkeligt højt tillidsniveau mellem de nationale myndigheder og mellem de erhvervsdrivende i hele EU. Dette kan kun lade sig gøre, hvis kriterierne for anvendelsen af fællesskabskravene fastsættes i fællesskab, og hvis de nationale gennemførelsesforanstaltninger påviseligt følger de samme regler og procedurer og giver indbyrdes samme resultater.

Indholdsmæssigt går størstedelen af forslaget således ud på at komplettere og skabe sammenhæng i de retsakter, der anvendes af Fællesskabets institutioner til at harmonisere de nationale lovgivninger.

⁴ Procedurer for underrettelse af Kommissionen og om nødvendigt de øvrige medlemsstater, som en medlemsstat skal følge, når et produkt vurderes at udgøre en risiko for sundhed, sikkerhed eller andre hensyn til beskyttelse af den offentlige interesse.

Regeringen kan på det foreliggende grundlag tilslutte sig Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt.

4. Gældende dansk ret

Forslaget har ikke umiddelbart konsekvenser for gældende dansk ret. Forslaget vil imidlertid være retningsgivende for fremtidig fællesskabslovgivning på produktområdet, idet ny lovgivning og ændring af eksisterende lovgivning, jf. forslagens artikel 1, skal gøre brug af forslagens generelle principper og af de relevante referencebestemmelser. I følge forslaget kan der dog i nødvendigt omfang tages hensyn til særlige forhold, der gør sig gældende i sektorlovgivningen.

5. Høring

Forslaget blev sendt i bred høring i Specialudvalget for Vækst og Konkurrenceevne den 23. februar 2007 med svarfrist den 7. marts 2007.

Følgende parter har haft bemærkninger til forslaget: Dansk Industri (DI), Forbrugerrådet, Dansk Erhverv og LO.

HTS Handel, Transport og Service og Akademikernes Centralorganisation (AC) har meddelt, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri (DI) kan generelt tilslutte sig forslaget. Det er vigtigt, at der skabes en fælles ramme for produktlovgivning, og principperne i den nye metode har vist sig meget hensigtsmæssige i praksis, idet de sætter en fleksibel ramme med krav, der samtidig lægger grunden for et højt sikkerhedsniveau og lige konkurrencevilkår. DI finder det derfor positivt, at den foreliggende tekst omfatter de elementer, der er kendetegnende for den nye metode.

DI finder det væsentligt, at forslagens bestemmelser relativt hurtigt indføres i eksisterende produktlovgivning, hvilket bedst kan ske gennem en generel bestemmelse, idet en åbning for revision af hvert enkelt direktiv gennem den almindelige beslutningsprocedure risikerer at medføre mange andre ændringer af lovgivningen.

DI mener, at forslaget i art. 3 bør udtrykke en klar præference for den overensstemmelsesprocedure, hvor producenten selv foretager kontrol (modul A), idet det er den mindst omkostningstunge metode. Desuden bør alle produktdirektiver angive, hvorledes der kan påvises overensstemmelse med kravene. Det er ikke hensigtsmæssigt at benytte samme procedurer for overensstemmelse, når et produkt er underlagt flere direktiver, da det risikerer at medføre, at en fabrikant altid skal følge det højeste modulkrav, hvilket medfører unødvendige omkostninger for virksomheden.

DI vurderer, at forslaget indeholder visse ekstra krav og byrder for producenterne, som ikke er berettiget ud fra erfaringerne med den nye metode. Det gælder art. 7.4, som pålægger fabrikanten i alle tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, at foretage stikprøvekontrol af markedsførte produkter og om nødvendigt føre register over klager og holde distributørerne orienteret herom. Det gælder desuden art. 7.7, som pålægger fabrikanten at orientere myndighederne, hvis det opdages, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, også selvom fabrikanten allerede har bragt sagen i orden.

Kravet om, at en importørs navn skal angives på produktet (art. 9), kan i følge DI risikere at skabe forvirring om ansvar og ejerskab for produktet. Endvidere kan det være u hensigtsmæssigt, hvor en virksomhed benytter flere forskellige importører inden for EU, idet produktet skal mærkes forskelligt fra fabrikkens side eller undergå en særlig mærkning ved ankomsten til EU. Det bør være tilstrækkeligt, at importørens navn anføres i overensstemmelseserklæringen og dokumentationen, f.eks. i brugsanvisningen.

DI finder, at kravene om at opsætte et register for hvert produkts leverandører og aftagere (art. 12) er uberettiget. Hvis kravet opretholdes, bør der som minimum fremgå, hvor længe sådanne oplysninger skal opbevares samt specificeres, hvad der menes med et produkt.

DI foreslår at fjerne kravet om, at overensstemmelseserklæringer skal opdateres løbende, jf. art. 15. Der henvises til den gældende vejledning til ny metode direktiver, som fastslår, at erklæringen skal udfærdiges, når produktet bringes på markedet.

Det er ifølge DI for vidtgående, at de bemyndigede organer ikke må levere rådgivningsydelser, som ligger inden for deres bemyndigelse, jf. art. 22. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis organet kan udnytte sin viden til generel rådgivning, da det kan danne indtægtsgrundlag. DI mener også, at akkrediterede in-house funktioner i forhold til overensstemmelsesvurdering ikke må forbydes at levere ydelser uden for moderselskabet (art. 25).

DI mener, at virksomhedernes rettigheder bør sikres bedre i beskyttelsesprocedurerne, jf. kap. 5. Der foreslås etableret en europæisk appelinstans, som virksomheder kan anvende, hvis de finder, at en medlemsstat har truffet en urimelig beslutning. Salgsforbud eller krav om tilbagetrækning som følge af formelle mangler bør ifølge DI også meddeles til Kommissionen og de andre medlemslande, så der skabes ens vilkår og sikkerhed for forbrugerne.

Dansk Erhverv anerkender behovet for at effektivisere og ensarte processerne om akkreditering, markedsovervågning og markedsføring, samt at sikre koor-

dineringen mellem de enkelte medlemslande og skabe en ensartet praksis inden for indre markedsområderne. Det er imidlertid vigtigt, at der ikke sker en unødigt forøgelse af de administrative processer, ligesom det er af stor betydning, at der bliver givet god tid til omstilling (lange overgangsperioder), da der på nogle af områderne vil være administrative konsekvenser som følge af nye overensstemmelsesprocedurer og ændrede krav inden for eksisterende direktiver. Desuden er det vigtigt, at der på enkelte områder tages hensyn til specielle tekniske forhold i landene, som fx drikkevands-, gas- og visse el-installationer, som kan variere inden for EU.

Landsorganisationen i Danmark (LO) oplyser, at man generelt er positiv over for forslagene i indre markeds pakken. LO understreger dog, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almene hensyn - ikke mindst med hensyn til forbrugernes og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Nærværende forslag vurderes ikke at kunne få konsekvenser i retning af at forringe sikkerheden og sundheden.

Forbrugerrådet konstaterer, at forslaget fastlægger fælles principper og derfor udgør en horisontal ramme for fremtidig lovgivning om harmonisering. En række sektorer er undtaget af forslaget, og samtidig er anvendelsesområdet bredere end direktiverne efter den nye metode. Forbrugerrådet har ikke overblik over, hvilken lovgivning der vil være omfattet af Kommissionens forslag, og hvad det i så fald vil betyde for disse områder i forhold til, hvad situationen er i dag. Forbrugerrådet er derfor enig i, at man fra dansk side finder, at der er behov for en grundig analyse og drøftelse af forslagens anvendelsesområde samt de mulige konsekvenser heraf for sektorlovgivningen. Forbrugerrådet er imidlertid usikker på, hvornår dette skal ske, og om man kan afvente sådanne undersøgelser, hvis Kommissionens forslag vedtages forinden.

Forbrugerrådet er enig med LO i, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almindelige hensyn, ikke mindst forbrugernes og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed samt den juridiske og økonomiske beskyttelser. Forbrugerrådet finder imidlertid, at det ikke på fyldestgørende måde er beskrevet, om dette overhovedet er muligt, når der ikke er klarhed over, hvilke sektorer der omfattes.

Specielt mht. CE-mærket minder Forbrugerrådet om, at CE-mærket ikke er et kvalitetsmærke, således som forbrugerne opfatter det, fordi det er placeret på varen. Talrige undersøgelser viser, at forbrugerne misforstår mærket både som værende et kvalitetsmærke og også som en angivelse af, at produktet er produceret i EU. Generelt bør CE-mærket angives på de ledsagende papirer, da forbrugeren må gå ud fra, at de produkter, der markedsføres i EU, naturligvis opfylder de gældende regler.

Endelig er Forbrugerrådet ikke enig med Dansk Industri i, at man bør udtrykke en klar præference for overensstemmelsesproceduren i modul A, hvor producenten selv foretager kontrol af produktet. Dette bør afhænge af, hvilke produkter, der er tale om.

6. Andre landes holdning

Forhandlinger om forslaget er ikke påbegyndt, hvorfor der ikke er kendskab til andre landes holdninger til forslaget. Det tyske formandskab har oplyst, at forhandlingerne først indledes under det portugisiske formandskab.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er generelt positiv indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre markeds funktionsmåde. Man anerkender det indre markeds afgørende betydning for vækst og velfærd i EU. Samtidig må det erkendes, at ikke alle dele fungerer helt optimalt. Der er behov for at justere og styrke nogle af de værktøjer og principper, der regulerer det indre marked, hvis EU skal kunne matche de udfordringer, som globaliseringen og den stigende internationale handel indebærer.

Samtidig er det vigtigt, at forbrugerne kan have fuld tillid til, at de produkter, der sælges på markedet, opfylder fællesskabets regler til sikkerhed og sundhed. Uens eller svigtende markedskontrol i medlemsstaterne giver samtidig uens konkurrencevilkår for virksomhederne og kan dermed fungere som en teknisk handelshindring.

Regeringen er derfor positiv overfor intentionerne om en horisontal lovramme for direktiver efter den nye metode, der indeholder harmoniserede begreber og procedurer. Dette vil skabe større gennemsigtighed samt et mere entydigt og forenklet regelgrundlag for virksomhederne.

Regeringen er positivt indstillet over for, at der sker en præcisering af de erhvervsdrivendes forpligtelser, samt at der etableres en ensartet beskyttelsesklausulproducedure. Dette vil styrke markedsovervågningen i EU. Forpligtelserne må dog ikke påføre virksomhederne unødige administrative byrder.

Fra dansk side finder man imidlertid, at der er behov for en grundig analyse og drøftelse af forslagets anvendelsesområde samt de mulige konsekvenser heraf for sektorlovgivningen, **før der tages endelig stilling til anvendelsesområdet.**

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser eller konsekvenser for EU's budget.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

I forhold til beskyttelsesniveauet indebærer forslaget som hovedregel, at medlemsstaterne fremover vil skulle fastsætte eksempelvis beskyttelsesmæssige lovkrav til reguleringen af produkter i form af generelle væsentlige krav. Det vil betyde, at de konkrete krav til beskyttelsesniveauet i reguleringen af produkter, der fastsættes via harmoniserede europæiske standarder, på eksempelvis miljøområdet i fremtidig fællesskabslovgivning udarbejdes af de europæiske standardiseringsorganisationer efter mandat fra EU Kommissionen.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser. I forbindelse med, at der foreslås fællesskabsretsakter baseret på forslagets rammebestemmelser vurderes, at de administrative konsekvenser vil indebære lettere omstillingsbyrder for erhvervslivet. Desuden vurderes øgede administrative byrder som følge af forslagets bestemmelser om, at fabrikanten skal foretage stikprøvekontrol af markedsførte produkter, hvor dette er hensigtsmæssigt og om nødvendigt føre register over klager og holde distributørerne orienteret herom. Omvendt vurderes erhvervslivet at opnå administrative lettelser som følge af en harmoniseret og mere enkel lovgivning på produktområdet som helhed.

Fra dansk side arbejdes for, at de administrative byrder forsøges reduceret i videst muligt omfang, således at virksomhederne ikke påføres unødvendige administrative byrder.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærhedsnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2007 og grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 28. marts 2007.

4. Industripolitik herunder Cars 21 - Bioteknologi - Skibsbygning - ICT - Politisk debat - Rådskonklusioner

Nyt notat

Resumé

På rådsmødet er industripolitikken på til politisk debat, og samtidig er der udarbejdet sammenhængende rådskonklusioner. Industripolitikken spiller generelt en stor rolle i EU, idet den er en integreret del af Lissabon Strategien. Industripolitikken, senest med udgangspunkt i meddelelse af 2005, indeholder både en række horisontale og en række sektor initiativer. Rådskonklusionerne skal ses som en bekræftelse af de konklusioner som Det Europæiske Råd vedtog i marts 2007, og ydermere også som en status for en række af de sektor initiativer, der indgik i meddelelsen. Det er regeringens foreløbige holdning, at konklusionerne kan støttes. Det er forventningen, at der blandt de andre lande er generel tilslutning til konklusionerne.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har siden 2002 udarbejdet en række meddelelser om Industripolitik. Meddelelserne har alle haft fokus på, hvordan rammevilkårene for europæisk industripolitik kan tilpasses det øgede internationale konkurrencepres som globaliseringen har medført. I oktober 2005 udsendte Kommissionen en meddelelse om industripolitikken (COM (2005) 474 final), der bl.a. indeholdte en række konklusioner om industri- og innovationspolitikken. Kommissionen introducerede her bl.a. en integreret tilgang til industripolitikken, hvor der er tætte bånd mellem de horisontale initiativer og sektorinitiativerne.

De horisontale initiativer vedrører: 1) intellektuel ejendomsret, 2) konkurrenceevne, energi og miljø, 3) adgang til internationale markeder (eksterne aspekter af EU's konkurrenceevne), 4) program for forenkling af lovgivningen, 5) bedre kvalifikationer på sektorplan, 6) håndtering af strukturelle ændringer i fremstillingsindustrien samt 7) en integreret europæisk tilgang til industriel forskning og innovation.

Af sektorinitiativer er der udarbejdet meddelelser og rapporter om flere områder, herunder senest for bilindustrien, bioteknologi, skibsbygning og ICT (Information and Communication Technology).

Kommissionen forventes i efteråret 2007 at fremlægge en midtvejsevaluering af initiativerne i 2005 meddelelsen. Generelt skal EU's industripolitik ses i tæt sammenhæng med Lissabon strategien.

På rådsmødet vil der dels være en politisk debat om EU's industripolitik generelt, ligesom der også vil være en diskussion af de initiativer, der er nævnt i ovenstående. Derudover skal Rådet vedtage rådskonklusioner, hvor såvel de generelle konklusioner om industripolitikken og konklusionerne for sektorinitiativerne indgår.

De generelle konklusioner ligger sig tæt op af de konklusioner som der blev vedtaget på det Europæiske Rådsmøde den 7. og 8. marts 2007. Det gentages således, at Kommissionen forventes at tage initiativer på en række områder, herunder f.eks. på miljø, energi, bedre regulering og forskning.

Derudover introducerer Rådskonklusionerne en række yderligere initiativer. Disse initiativer inkluderer en integreret tilgang til intellektuel ejendomsret, herunder bl.a. bekæmpelse af piratkopiering, en tilgang til spørgsmålet om råvareadgang for europæisk erhvervsliv, herunder miljøvenlig adgang og udnyttelse af naturressourcer især i forhold til 3. landes markeder. Herefter kommer konklusionerne for de enkelte sektorinitiativer.

I forhold til de enkelte initiativer er der som nævnt i ovenstående 4 konkrete initiativer. CARS 21 refererer til en arbejdsgruppe, der i 2005 blev nedsat med bred repræsentation fra Kommissionen, Europa Parlamentet, bilindustrien, erhvervsorganisationer, NGO'ere og brugere. Fokus for arbejdsgruppen var at forbedre bilindustriens konkurrenceevne og jobskabelse, men samtidig yderligere udvikle sikkerheds- og miljømæssige forbedringer, der ikke blev for dyre for forbrugerne.

På baggrund af arbejdsgruppens anbefalinger og en offentlig høring er Kommissionen nu kommet med en meddelelse "A Competitive Automotive Regulatory Framework for the 21st Century (CARS 21) af 13. februar 2007, der er et svar på arbejdsgruppens anbefalinger. De væsentligste pointer er en generel forbedring af rammevilkårene for automobilindustrien, herunder regelforenklings, mere miljørigtige biler, herunder reducere af CO2 udslippet, bedre sikkerhed og forholdet mellem automobilindustriens forskning og EU's generelle forskningspolitik på teknologier, der kan fremme miljø og energiforbruget. Konkrete mål for reducere af CO2 er ikke angivet endnu, men Kommissionen vil senere komme med anbefalinger.

Det andet sektor initiativ, der indgår i rådskonklusionerne er om bio-videnskaber. I 2002 udsendte Kommissionen en strategi om bio-videnskaber (COM(2002)27 OF 23/01/2002. Strategien løber til 2010. Forud for Rådsmødet har Kommissionen udsendt en midtvejsevaluering af strategien, og det er på den baggrund, at rådskonklusionerne skal læses. Generelt er det vurderingen, at strategien har været en succes og stadig er relevant, hvilket også er reflekteret ved stor støtte fra interessenterne. I midtvejsevalueringen angives ydermere vejen frem for strategien, hvor emner som fremme af forskning, innovation, og at viden overføre er centrale emner.

I juni 2006 blev der oprettet en arbejdsgruppe om ICT. Mandatet for arbejdsgruppen var bl.a. at identificere de største forhindringer for sektorens konkurrenceevne. Arbejdsgruppen bestod af et bredt udsnit af repræsentanter fra såvel industrien, organisationer og forbrugere. Arbejdsgruppen kom med en rapport i november 2006. Generelt viser anbefalingerne, at Kommissionens ICT politik er på rette spor, men angiver en række punkter, hvor der kan ske forbedringer. Disse anbefalinger inkluderer bl.a. mere fleksible produkt- og arbejdsmarkeder, mere uddannelse i iværksætteri, beskyttelsen af Intellektuelle rettigheder i ICT sammenhæng samt fremme af innovation på området.

Endelig foreligger der initiativ for skibsbygning. På Rådsmødet (konkurrenceevne) den 27. november 2003 præsenterede Kommissionen LeaderSHIP 2015. Med LeaderSHIP 2015 foreslog den europæiske skibsbygningsindustri sammen med Kommissionen et ambitiøst program for at sikre fremgang på lang sigt på et dynamisk vækstmarked. LeaderSHIP 2015 indeholder anbefalinger til kort- og langsigtede strategier på en række nøgleområder, herunder etablering af lige konkurrencevilkår inden for skibsbygning på verdensplan, øgede investeringer til forskning, udvikling og innovation inden for den europæiske skibsværftsindustri og fremme af mere sikre og miljøvenlige skibe.

Siden 2003 har Kommissionen arbejdet med ovennævnte områder, og har den 25. april 2007 vedtaget en fremskridtsrapport om LeaderSHIP 2015.

2. Europa-Parlamentets holdning

Konklusionerne er ikke forelagt Europa-Parlamentet.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Konklusionerne har ikke indflydelse på dansk ret.

5. Høring

Konklusionerne har ikke været sendt i høring.

6. Andre landes generelle holdninger

Generelt støtter andre lande udkastet til konklusioner.

7. Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens foreløbige generelle holdning, at Industripolitikken er et vigtigt element i Lissabon-Strategiens målsætning om, at Europa skal være verdens mest konkurrencedygtige økonomi. På den baggrund kan Rådskonklusionerne støttes.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der skønnes ikke at være lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af konklusionerne.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Konklusionerne ventes ikke at medføre samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Konklusionerne skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.

5. Finansielle perspektiver for Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker og design) og yderligere udvikling af EU-varemærkesystemet

- Udkast til rådskonklusioner

Resumé

På baggrund af en Meddelelse fra Kommissionen om den finansielle situation i EU's varemærke- og designkontor (OHIM) har formandskabet udarbejdet forslag til konklusioner om den fremtidige strategi for fastsættelse af gebyrer til OHIM. Uanset kravet om balance på OHIM's budget har OHIM oparbejdet et overskud, som kan forventes at stige yderligere. Det er Kommissionen, som skal påse kravets overholdelse. I konklusionerne anmodes Kommissionen om at fremlægge forslag til sænkning af gebyrerne ledsaget af en undersøgelse af konsekvenserne af en sådan gebyrreduktion. Samtidig anmodes Kommissionen om at udarbejde en tilbundsgående analyse af, hvorledes EU-varemærkesystemet fungerer generelt. Der er overvejende tilslutning til konklusionerne, herunder fra dansk side.

1. Baggrund og indhold

EU's varemærkekontor (OHIM) har siden oprettelsen for 10 år siden oplevet en meget stor tilgang af EU-varemærkeansøgninger. Den store mængde af ansøgninger har bevirket, at OHIM har oparbejdet et overskud. Ifølge budgetreglerne skal OHIM's indtægter og udgifter balancere. Kommissionen skal påse, at påbudet om balance i regnskaberne overholdes gennem fremsættelse af forslag til behandling i en forskriftskomiteé. OHIM forventes fortsat at oparbejde et økonomisk overskud, uanset varemærkegebyrerne blev sat ned i 2005.

Den 22. december 2006 fremlagde Kommissionen en meddelelse 22.12..2006,COM(2006) 865, hvor den lægger op til en automatisk regulering af gebyrerne på baggrund af OHIM's økonomiske udsigter. Kommissionen har endnu ikke fremsat konkrete forslag, men oplyst at dette vil ske i løbet af foråret 2007. Kommissionen har baseret indholdet i sin meddelelse på rene økonomiske overvejelser med henblik på at skabe balance i budgettet. Der er ikke udarbejdet overordnede analyser af konsekvenserne af en eventuel gebyrnedsettelse.

På baggrund af meddelelsen har formandskabet udarbejdet forslag til en række konklusioner om den videre strategi. Heri opfordres Kommissionen til snarest at fremsætte forslag om nedsættelse af gebyrerne til OHIM samt udarbejde en undersøgelse af konsekvenserne af en sådan nedsættelse. Derudover opfordres Kommissionen til at udarbejde en tilbundsående analyse af, hvorledes EU-varemærkesystemet fungerer generelt.

Analysen skal bl.a. indeholde mulige kriterier for langsigtede løsninger for balance på OHIM's budget under hensyn til, at der fortsat skal ske en kvalitetsforbedring af OHIM's ydelser. Der har blandt brugerne af EU-varemærkesystemet været en stigende kritik af kvaliteten af sagsbehandlingen vedrørende de registrerede varemærker og af OHIM's service og kommunikation med brugerne.

Desuden skal Kommissionen undersøge mulige forbedringer i samarbejdet mellem OHIM og de nationale registreringskontorer, herunder overveje etablering af en særlig samarbejdsfond til finansiering af fælles projekter. Endvidere skal sameksistensen mellem OHIM og de nationale registreringskontorer analyseres, og endelig skal det undersøges, hvilken indvirkning en væsentlig gebyrnedsættelse vil have på små- og mellemstore virksomheder samt på nystartede virksomheder.

2. Europa-Parlamentets holdning

Konklusionerne er ikke forelagt Europa-Parlamentet, og Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om Kommissionens Meddelelse.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker med senere ændringer samt Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

5. Høring

Forslagene er sendt i høring hos de berørte organisationer den 24. april 2007 med svarfrist den 8. maj 2007.

6. Andre landes generelle holdninger

Der har været overvejende modstand mod Kommissionens forslag om en automatisk revisionsmekanisme for tilpasning af gebyrerne til OHIM. Flere lande har frygtet, at et sådant forslag vil sætte den eksisterende komitologi-procedure ud af kraft.

Der har bl.a. derfor været udbredt tilslutning til, at formandskabet har taget initiativ til at udarbejde en strategi for den videre behandling af budgetoverskuddet i OHIM.

De forslag til konklusioner, som formandskabet har udarbejdet med henblik på en sådan strategi, har opnået overvejende tilslutning fra medlemslandene. Det er forventningen, at der kan opnås enighed på rådsmødet om konklusionerne.

7. Regeringens foreløbige generelle holdning

Efter dansk opfattelse bør overskuddet i OHIM komme brugerne af EU-varemærkesystemet til gode. Fra dansk side kan en gebyrnedsettelse, som gennemføres på kort sigt, accepteres. Det skal samtidig sikres, at der er de fornødne økonomiske ressourcer til rådighed til forbedringer af kvaliteten af OHIM's ydelser samt til styrkelse af samarbejdet mellem OHIM og de nationale registreringskontorer.

Danmark kan støtte, at der gennemføres en tilbundsgående undersøgelse af EU-varemærkesystemet generelt.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der skønnes ikke at være lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af forslaget til konklusioner.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udmøntning af konklusionerne vil gøre det billigere for brugerne at opnå en EF-varemærkeregistriering. Herudover er det ikke muligt på det foreliggende grundlag at vurdere de samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Konklusionsforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.

6. Forbrugerkredit – ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler

Revideret notat. Ændringerne er markeret med kursiv.

Resumé

Den 7. oktober 2005 har Kommissionen fremsat et revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkreditaftaler, KOM (2005)483 endelig, der har været genstand for drøftelse i Rådets arbejdsgruppe om forbrugerbeskyttelse.

Direktivforslaget indebærer som udgangspunkt en totalharmonisering og vil som udgangspunkt indebære en udvidet fællesskabsretlig regulering af området for forbrugerkredit. I forhold til det oprindelige forslag er direktivets anvendelsesområde dog foreslået reduceret. Herudover er en række bestemmelser og forpligtelser for medlemsstaterne taget ud af direktivforslaget.

Skiftende formandskaber med udgangspunkt i Kommissionens reviderede forslag udarbejdet en række kompromisforslag. Senest har det tyske formandskab udarbejdet et samlet kompromisforslag af 5. april 2007.

Det tyske formandskab har sat direktivet på dagsordenen med henblik på at opnå politisk enighed.

1. Baggrund og indhold

1.1. Kommissionens reviderede forslag

Rådets direktiv af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (87/102/EØF) – forbrugerkreditdirektivet – trådte i kraft i 1990.

Kommissionen afgav i maj 1995 en beretning til Rådet om forbrugerkreditdirektivets gennemførelse i medlemsstaterne.

Rådet vedtog i november 1995 en resolution, hvori det opfordrede Kommissionen til at sende beretningen i høring, tage hensyn til de kommentarer, der måtte fremkomme, og offentliggøre et resumé af kommentarerne.

Den danske regering afgav i juni 1996 høringssvar over beretningen.

Kommissionen afgav i september 1997 til Rådet en ny beretning, der således er en sammenfattende rapport over reaktioner og kommentarer til beretningen fra maj 1995.

Kommissionen blev af Rådet opfordret til på baggrund af reaktionerne på beretningen fra maj 1995 at fortsætte sine undersøgelser og overveje, om der er behov for yderligere fællesskabsinitiativer på dette område.

Kommissionen udsendte den 8. juni 2001 et oplæg til debat om ændring af forbrugerkreditdirektivet.

Den tidligere regering afgav den 12. oktober 2001 høringssvar over debatoplægget. En kopi af debatoplægget og høringssvaret er sendt til Folketingets Europaudvalg den 31. oktober 2001.

Kommissionen har den 11. september 2002 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (KOM (2002) 443 endelig). Forslaget blev den 18. september 2002 fremsendt til Rådet.

Europa-Parlamentet har ved udtalelse af 23. september 2003 forkastet Kommissionens forslag og opfordret Kommissionen til at stille et nyt forslag. Den 2. april 2004 har Europa-Parlamentet afgivet endnu en udtalelse om forslaget og i den forbindelse stillet 152 ændringsforslag til direktivforslaget.

På den baggrund har Kommissionen den 28. oktober 2004 fremsat et revideret direktivforslag, som imidlertid blev trukket tilbage på Kommissionens eget initiativ i december 2004. Den 7. oktober 2005 har Kommissionen fremsat et nyt revideret direktivforslag (KOM (2005) 483 endelig).

Rådets direktiv 87/102/EØF er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF om ændring af direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (ændring af bestemmelserne om beregning af de årlige omkostninger i procent).

Direktivforslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 95. Forslaget vil således skulle vedtages i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 (fælles beslutningstagen).

Der er tale om et forslag til et helt nyt forbrugerkreditdirektiv til afløsning af det eksisterende direktiv 87/102/EØF.

I de ledsagende bemærkninger til det seneste reviderede direktivforslag konstaterer Kommissionen, at kun en mindre del af det europæiske forbruger-kreditmarked er grænseoverskridende. Det nye forbrugerkreditdirektiv skal ifølge Kommissionen give banker bedre markedsvilkår og give forbrugerne adgang til billige kreditaftaler samt et bredere udbud af disse.

I forhold til det forslag, som Kommissionen fremsatte den 22. september 2002, lægges der med det seneste reviderede direktivforslag op til en mindre indgribende harmonisering af forbrugerkreditlovgivningen.

Direktivforslaget indebærer som udgangspunkt en totalharmonisering, mens det gældende forbrugerkreditdirektiv (87/102/EØF) alene er et minimums-harmoniseringsdirektiv. Mens Kommissionen ved direktivforslaget af 11. september 2002 foreslog, at man sigtede mod totalharmonisering i enhver henseende, har Kommissionen ved det reviderede direktivforslag foreslået, at der på visse punkter gives spillerum for en vis forskelligartet national gennemførelse. Kommissionen har således foreslået en bestemmelse om gensidig anerkendelse, der indebærer, at virksomheder – for så vidt angår indholdet i visse af direktivets bestemmelser – alene skal leve op til de krav, der stilles i etableringslandet (artikel 21, stk. 2).

Direktivets anvendelsesområde er foreslået væsentligt reduceret. Det tidligere direktivforslag omfattede bl.a. kreditaftaler sikret ved pant i fast ejendom, som ikke havde til formål at yde kredit til køb eller ombygning af fast ejendom, men Kommissionen har erkendt, at det er uhensigtsmæssigt at introducere en sondring, der angår formålet med et optaget lån, og det foreslås derfor, at kreditaftaler sikret ved pant i fast ejendom generelt undtages fra direktivets anvendelsesområde. Endvidere falder eksempelvis kreditaftaler, der angår gæld på over 50.000 €, kreditaftaler, der hviler på retsforlig, kreditaftaler sikret ved håndpant og kautionsaftaler nu uden for direktivets anvendelsesområde.

Endelig er en række bestemmelser og forpligtelser for medlemsstaterne taget ud af direktivforslaget. Blandt andet er der ikke længere krav om registrering af kreditgivere og kreditformidlere, og det kræves ikke længere, at der oprettes en central database over skyldnere, der har gjort sig skyldig i betalingsforsømmelse. Endvidere er bestemmelser om dørsalg, om angivelse af kreditgiveromkostninger i procent, om reguleringen af variable debitorrenter, om urimelige kontraktsvilkår og om inddrivelse og inkasso udgået. Desuden er der foreslået lempeligere regler for visse mindre kreditaftaler, herunder for kreditaftaler, der angår gæld på 300 € eller mindre. Endelig er kreditgiveren og kreditformidlerens rådgivningspligt er reduceret.

Direktivforslaget indeholder dog fortsat forslag til en række nye regler, som – i forhold til det eksisterende forbrugerkreditdirektiv (87/102/EØF) – vil

indebære en udvidet fællesskabsretlig regulering af området for forbruger-kredit. Det drejer sig navnlig om følgende forslag:

- Krav om, at reklamer for kreditaftaler ledsages af nærmere angivet information om årlige omkostninger i procent mv. (artikel 4).
- Krav om kreditgiver/kreditformidlers forudgående orientering og rådgivning af forbrugeren om årlige omkostninger i procent mv. (artikel 5).
- Krav om, at der skabes adgang for kreditgivere/kreditformidlere fra andre medlemslande til eksisterende databaser over dårlige betalere (artikel 8).
- Udvidelse af oplysningspligten ved indgåelse af kreditaftaler, bl.a. ved krav om oplysning om debitorrenten. Endvidere er oplysningspligten tydeliggjort, for så vidt angår årlige omkostninger i procent (artikel 9 og 18).
- Indførelse af en generel 14 dages fortrydelsesret ved indgåelse af kreditaftaler (artikel 13).

1.2. Formandskabets kompromisforslag

Skiftende formandskaber med udgangspunkt i Kommissionens reviderede forslag udarbejdet en række kompromisforslag. Senest har det tyske formandskab udarbejdet et samlet kompromisforslag af 5. april 2007.

I det følgende gennemgås de vigtigste ændringer, som det tyske formandskabs kompromisforslag indeholder i forhold til Kommissionens forslag af 7. oktober 2005.

Kommissionens forslag indebærer, at kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på op til 300 € reguleres ved et lempeligere sæt regler ("light regime"), jf. artikel 2, stk. 4, litra a. Formandskabets kompromisforslag indeholder forslag til, at denne bestemmelse udgår, og at kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på under 200 € skal falde uden for direktivets anvendelsesområde. Desuden foreslås den øvre beløbsmæssige grænse for, hvilke kreditaftaler der falder uden for direktivets anvendelsesområde, hævet ved formandskabets kompromisforslag. Således foreslås, at kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på over 100.000 € - og ikke på over 50.000 € som efter Kommissionens forslag – falder uden for direktivets anvendelsesområde.

Ifølge forslaget artikel 2, stk. 3, gælder kun en række nærmere angivne bestemmelser for kassekreditter, der skal tilbagebetales inden tre måneder, eller som kan opsiges ved påkrav. Formandskabet foreslår en udvidelse af listen af bestemmelser.

De "samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten" indgår i udregningen af "årlige omkostninger i procent" (ÅOP). Ved Kommissionens reviderede forslag til artikel 3, litra f, foreslås, at omkostninger, som

påhviler forbrugeren i forbindelse med indgåelsen af en kreditaftale til andre end kreditgiveren, herunder til notar og skattevæsen, ikke medregnes ved beregningen af de samlede omkostninger. Ved formandskabets kompromisforslag foreslås derimod, at også afgifter medregnes i de samlede omkostninger.

I forslaget artikel 4 opstilles krav til indholdet af reklamer for kreditaftaler. *Formandskabets kompromisforslag indeholder en række ændringer i forhold til Kommissionens forslag, herunder at reklamer skal indeholde oplysning om kontantprisen og størrelsen af en eventuel forudbetaling, hvis der er tale om en kredit i form af udsat betaling ved køb af en specifik vare eller tjenesteydelse.*

Kommissionens forslag indeholder i artikel 5, stk. 1, en bestemmelse om et princip om ansvarlig kreditgivning. Ved formandskabets kompromisforslag foreslås, at denne bestemmelse udgår.

Forslagets artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, angår den information, som kreditgiver skal give forbrugeren forud for kontraktindgåelsen. Formandskabets kompromisforslag indeholder en række ændringer i forhold til Kommissionens forslag. Det foreslås bl.a., at der ved kredit i form af udsat betaling ved køb af varer eller tjenesteydelser skal oplyses om varens eller tjenesteydelsens kontantpris. Endvidere er det tilføjet, at der også skal oplyses om betingelserne for en eventuel ændring af omkostninger i forbindelse med kreditaftalen (gebyrer).

Desuden foreslår formandskabet, at de prækontraktuelle oplysninger skal gives ved skemaer, hvis form og indhold fastlægges i to bilag til direktivet ("Standard European Consumer Credit Information").

Ifølge Kommissionens forslag fra 2005 skulle forpligtelsen til at give prækontraktuelle oplysninger kunne opfyldes ved, at kreditgiver giver forbrugeren et udkast til kontrakt, der indeholder alle relevante oplysninger. Det tyske formandskab foreslår, at denne mulighed udgår. Samtidig foreslår formandskabet, at en forbruger, der har modtaget prækontraktuelle oplysninger, skal kunne kræve at få udleveret et udkast til kontrakt, jf. forslaget artikel 5, stk. 3 a.

Formandskabets kompromisforslag indeholder forslag til en ny artikel 7 a, hvorved kreditgiveren pålægges at vurdere forbrugers kreditværdighed forud for indgåelse af kreditaftalen. Forslaget skal ses i lyset af, at denne forpligtelse tidligere var indeholdt i princippet om ansvarlig kreditgivning i artikel 5, stk. 1, som *formandskabet* foreslår ophævet, jf. umiddelbart ovenfor.

Forslagets artikel 8 angår kreditgiveres *søgning i databaser*. Ifølge Kommissionens forslag skal forbrugeren på dennes anmodning straks og gratis orienteres om resultatet af enhver databasekonsultation *i forbindelse med indgåelse af kreditaftalen*, jf. artikel 8, stk. 2. *Formandskabet* foreslår denne bestemmelse ændret, således at kreditgiveren straks og gratis underretter forbrugeren om resultatet af en databasesøgning og giver nærmere oplysninger om den pågældende database, hvis en anmodning om kredit afslås på grundlag af en sådan søgning. Dette gælder dog ikke, hvis det er forbudt at videregive sådanne oplysninger i henhold til anden fællesskabslovgivning, eller hvis videregivelse vil være i strid med hensynet til almenvellet eller den offentlige sikkerhed.

Forslagets artikel 9 beskriver, hvilke oplysninger der skal fremgå af kontrakten. Formandskabets kompromisforslag indeholder visse tilføjelser i forhold til Kommissionens forslag. Det foreslås bl.a., at kredittypen skal angives, og at der skal oplyses om betingelserne for en eventuel ændring af gebyrer i forbindelse med kreditaftalen.

Ifølge artikel 10 i Kommissionens forslag skal forbrugeren orienteres regelmæssigt om ændringer i debitorrenten. I tilfælde af en væsentlig ændring af renten skal forbrugeren dog underrettes umiddelbart efter, at en sådan ændring er indtrådt. *Formandskabet* foreslår bestemmelsen ændret, således at forbrugeren skal underrettes om en ændring i debitorrenten, før ændringen træder i kraft. Hertil foreslås dog en undtagelse for de tilfælde, hvor forbrugeren i henhold til kreditaftalen skal underrettes jævnlige om ændringer i debitorrenten, ændringen i renten skyldes en ændring i en referencesats, og den nye referencesats er gjort tilgængelig for offentligheden på passende vis.

Ifølge Kommissionens forslag til artikel 12, stk. 1, kan en tidsubegrænset kreditaftale ophæves af hver af parterne med tre måneders varsel. Efter forslagets artikel 12, stk. 2, kan kreditgiver uden varsel bringe forbrugers *ret til at trække på kreditten* i forbindelse med en tidsubegrænset kreditaftale til ophør. *Formandskabet* foreslår bestemmelserne ændret, således at forbrugeren kan opsige en tidsubegrænset kreditaftale til enhver tid, medmindre parterne har aftalt en varselsperiode, der dog ikke må overstige en måned. Hvis det er fastsat i kreditaftalen, kan kreditgiver opsige aftalen ved at give forbrugeren mindst to måneders varsel. Desuden foreslår *formandskabet*, at kreditgiver ud fra objektive begrundede hensyn kan bringe forbrugers ret til at udnytte en kreditmulighed til ophør, hvis dette er fastsat i kreditaftalen.

Kommissionens forslag til artikel 12, stk. 3, indeholder en bestemmelse om, at tidsbegrænsede aftaler af over 3 års varighed ikke kan forlænges uden låntagerens udtrykkelige forudgående samtykke. *Formandskabet* foreslår, at denne bestemmelse udgår.

Forslagets artikel 13 giver forbrugeren en 14-dages fortrydelsesret. Ved formandskabets forslag er artikel 13 ændret på en lang række punkter i forhold til Kommissionens forslag. Bl.a. foreslås det, at forbrugeren skal tilbagebetale det lånte beløb senest 30 dage efter, at forbrugeren har meddelt kreditor, at denne ønsker at udnytte fortrydelsesretten. Kommissionens forslag indeholder ingen tidsfrist.

Ifølge artikel 14, stk. 1, i Kommissionens forslag er en forbruger, der udøver en fortrydelsesret ved f.eks. køb af en vare, heller ikke længere bundet af en eventuel tilknyttet kreditaftale. I formandskabets kompromisforslag er det tilføjet, at stk. 1 kun angår en fortrydelsesret, der er baseret på fællesskabsretten.

Forslagets artikel 15 angår retten til førtidig indfrielse. Ifølge bestemmelsens stk. 1 har forbrugeren ret til en rimelig reduktion af de samlede kreditomkostninger ved tilbagebetaling før forfaldstidspunktet. I formandskabets kompromisforslag er det præciseret, hvad der menes med en rimelig reduktion. Forbrugeren vil herefter kunne kræve en reduktion svarende til de renter og omkostninger, der ville skulle have været betalt i den resterende løbetid for kreditaftalen.

For så vidt angår kreditgiverens ret til kompensation ved førtidig indfrielse indeholder formandskabets forslag en lang række forslag til ændringer i forhold til Kommissionens forslag. Det foreslås, at kreditor kun kan få kompensation ved fastrentelån. Kompensationen må ikke overstige 1 pct. af det førtidigt tilbagebetalte beløb, hvis der resterer mere end ét år af den aftalte løbetid, og ½ pct., hvis der resterer mindre end ét år. Adgangen til kompensation er i øvrigt betinget af, at kreditor godtgør, at en referencerente, der er fastlagt ved aftalen, ikke er steget i tiden mellem aftalens indgåelse og den førtidige indfrielse. Endvidere foreslås det, at der ikke kan kræves kompensation, hvis kompensationen ikke overstiger 20 € inden for et år, hvis tilbagebetalingen sker i henhold til en forsikringsaftale, der har til formål at sikre tilbagebetaling, eller hvis der er tale om en kassekredit. Endelig foreslås det, at kompensationen ikke må overstige det rentebeløb, som forbrugeren skulle have betalt, hvis der ikke var sket førtidig indfrielse.

Efter artikel 17, stk. 2, i Kommissionens forslag skal et væsentligt overtræk, der varer ud over tre måneder, afvikles om nødvendigt ved hjælp af en ny kreditaftale. I formandskabets kompromisforslag er stk. 2 udgået.

Forslagets artikel 18 angår beregningen af ÅOP. Formandskabets kompromisforslag indeholder en række ændringer i forhold til Kommissionens forslag, herunder særligt en udvidelse af listen over de standardforudsætninger, der skal anvendes ved beregningen af ÅOP. *Desuden foreslår formandska-*

bet, at Kommissionen kan fastsætte yderligere standardforudsætninger, hvis de forudsætninger, der er fastsat i direktivet, viser sig at være utilstrækkelige.

Forslagets artikel 21 angår bl.a. spørgsmålet om, hvilken grad af harmonisering direktivet indebærer. Ifølge stk. 1 i Kommissionens forslag er der som udgangspunkt tale om et totalharmoniseringsdirektiv. Ifølge stk. 2 i Kommissionens forslag er en række af direktivets bestemmelser dog alene underlagt princippet om gensidig anerkendelse. Princippet indebærer, at kreditgiver og kreditformidler som udgangspunkt kun skal overholde lovgivningen i det land, hvor de er etableret. Formandskabet foreslår, at stk. 2 udgår, således at direktivet i sin helhed underlægges princippet om totalharmonisering.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har som nævnt ved udtalelse af 23. september 2005 forkastet Kommissionens forslag af 11. september 2002 og opfordret Kommissionen til at stille et nyt forslag. Parlamentet har i sin udtalelse blandt andet henvist til, at forslaget ikke i tilstrækkelig grad er samordnet med eksisterende og kommende EU-regler, herunder persondatadirektivet, konkurrenceretten og Basel II, som omhandler kapitaldækningskrav for pengeinstitutter.

Europa-Parlamentet har i forlængelse heraf afgivet endnu en udtalelse om det oprindelige forslag den 2. april 2004, hvor der stilles 152 ændringsforslag til direktivforslaget.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i de ledsagende bemærkninger til direktivforslaget, at Fællesskabet i overensstemmelse med nærhedsprincippet kan træffe foranstaltninger, eftersom målet med det forestående tiltag, nemlig udarbejdelse af fælles bestemmelser om visse aspekter ved medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan. I tilknytning hertil anfører Kommissionen, at direktivet i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål.

Det er på baggrund heraf, og i lyset af at direktivforslaget skal erstatte et eksisterende direktiv om grænseoverskridende forbrugercredit, regeringens opfattelse, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Rådets direktiv af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit

(87/102/EØF) er gennemført i dansk ret ved kreditaftaleloven (lov nr. 398 af 13. juni 1990 om kreditaftaler), der ikke ved forudgående aftale kan fraviges til skade for forbrugeren.

Forbrugerkreditdirektivet er som nævnt senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF. Ændringsdirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 442 af 31. maj 2000. Direktivændringen omhandler beregning af de årlige omkostninger i procent.

Kreditaftaleloven indeholder bl.a. bestemmelser om kreditgivers oplysningspligt i forbindelse med aftalens indgåelse (§§ 8-10 og 13-18), kreditgivers oplysningspligt under kreditaftalens forløb (§§ 11-12), tilsidesættelse af oplysningspligten (§§ 23-24), indfrielse af fordringen før forfaldstidspunktet (§ 26-27) og forbrugers bevarelse af indsigelser mv. (§ 32-33).

For en nærmere beskrivelse af kreditaftalelovens bestemmelser henvises til grundnotatet, der er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 1. november 2002, hvor der endvidere findes en beskrivelse af de relevante spørgsmål, der er reguleret i anden lovgivning.

Herudover kan der henvises til markedsføringslovens § 15, stk. 1, der indeholder en regel om, at såfremt størrelsen eller opkrævningen af gebyrer i et løbende kontraktforhold kan ændres til ugunst for forbrugeren, skal betingelserne herfor være klart fremhævet i kontrakten. Finansielle virksomheder er ikke underlagt markedsføringslovens regler, men er i stedet underlagt reglerne i bl.a. bekendtgørelse nr. 1046 af 27. oktober 2004 om god skik for finansielle virksomheder. Heri findes bl.a. generelle bestemmelser om god skik, herunder om rådgivning, information og forpligtelser ved aftaleindgåelse.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos en række myndigheder og organisationer mv. Der henvises til grundnotatet af 1. november 2002 for en udførlig gennemgang af de indkomne høringssvar. Endvidere henvises til det aktuelle notat, som blev sendt til Europaudvalget den 8. maj 2003, hvor indholdet af høringssvar fra Præsidenten for Københavns Byret og Oliebranchens Fællesrepræsentation gengives.

Justitsministeriet har desuden sendt Kommissionens reviderede direktivforslag af 7. oktober 2005 i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer mv.:

Præsidenterne for Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Københavns Byret, Retten i Århus, Retten i Odense, Retten i Aalborg og Retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Danmarks Automobilforhandlerforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk

Franchise Forening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Kreditråd, De Danske Bilimportører, Finans og Leasing, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer FRR, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Formanden for Forbrugerklagenævnet, Forsikring & Pension, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, IT-Brancheforeningen, RKI Kreditinformation A/S, Pengeinstitutankenævnet, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Realkreditankenævnet, Realkreditrådet, Københavns Universitet, Århus Universitet, Aalborg Universitet, Syddansk Universitet, Handelshøjskolen i København og Handelshøjskolen i Aarhus.

Præsidenterne for Østre Landsret, Vestre Landsret, og Københavns Byret, Den Danske Dommerforening, Dansk Franchise Forening og Pengeinstitutankenævnet har ikke fundet anledning til at udtale sig om direktivforslaget.

Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Domstolsstyrelsen, Dansk Industri, De Danske Bilimportører, Foreningen af Registrerede revisorer FRR, Håndværksrådet og Aalborg Universitet har ikke bemærkninger til forslaget.

Advokatrådet finder det glædeligt, at en række af de væsentlige indvendinger, som Advokatrådet tidligere har fremført ikke længere er aktuelle pga. ændringer i det reviderede direktivforslag. Advokatrådet bemærker dog, at kravet om fuld harmonisering indebærer, at medlemsstater, der måtte have regler, der yder forbrugeren en bedre beskyttelse end fastsat i direktivet, ikke kan opretholde en sådan højere forbrugerbeskyttelse, hvis direktivet vedtages. Endvidere har Advokatrådet en række konkrete bemærkninger til visse af forslagets bestemmelser.

Dansk Handel & Service støtter, at det nye forslag er mindre teknisk og mindre detaljeret, og at formidling af lån, hvor forretningen ikke har truffet selvstændige beslutninger om kreditgivningen, er undtaget. Dansk Handel & Service finder dog, at informationsforpligtelserne i direktivforslaget bør begrænses af hensyn til overskueligheden. Dansk Handel & Service har desuden en række konkrete bemærkninger til visse af forslagets bestemmelser.

Finansrådet finder, at det nye forslag er bedre end det tidligere fremsatte. Det er dog Finansrådets opfattelse, at forslaget ikke virker ordentligt gennemarbejdet, og der er flere steder, hvor bestemmelsernes rækkevidde og indhold giver anledning til bemærkninger og spørgsmål. Finansrådet støtter, at direktivet underlægges totalharmoniseringsprincippet. Finansrådet finder dog, at forslagets artikel 21 skaber uklarhed om, i hvilken udstrækning der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv. Endvidere ønsker Finansrådet

klarhed over, om medlemsstaterne frit kan lade direktivet finde anvendelse på områder, som ikke er omfattet af direktivet. Finansrådet har desuden en lang række konkrete bemærkninger til visse af forslagens bestemmelser.

Forbrugerombudsmanden finder, at ændringerne i forhold til det tidligere forslag på flere væsentlige punkter har ført til en klar forringelse af forbrugerbeskyttelsesniveauet. Forbrugerombudsmanden påpeger i den forbindelse bl.a., at der ikke fortsat i direktivforslaget opstilles begrænsninger for, i hvilket omfang debitorrenten kan variere. Forbrugerombudsmanden har desuden en række konkrete bemærkninger til visse af forslagens bestemmelser.

Forbrugerrådet gav i et høringssvar af 8. december 2005 udtryk for den opfattelse, at det foreslåede princip om gensidig anerkendelse ville kunne sænke det fælleseuropæiske beskyttelsesniveau for forbrugerkredit til den laveste fællesnævner, fordi kreditgivere ville kunne vælge at etablere sig i det land, der har den lempeligste lovgivning. Forbrugerrådet har efterfølgende tilkendegivet, at det er tilfreds med, at formandskabets kompromisforslag indebærer, at kreditaftalelovens bestemmelser kan opretholdes. Endvidere har Forbrugerrådet tilkendegivet, at det er tilfreds med, at forbrugerne får en fortrydelsesret ved indgåelsen af kreditaftaler. Forbrugerrådet har dog fortsat visse forbehold over for den foreslåede regulering af kassekreditter.

Realkreditankenævnet finder det velbegrundet, at kreditaftaler med pant i fast ejendom er undtaget fra direktivet, idet der næppe for realkreditlån findes et behov for en yderligere regulering end den, der følger af den frivilligt indgåede "Code of Conduct", i medfør af hvilken der i et særligt "Europæisk Informationsblad" gives oplysninger, som på en række punkter er mere detaljerede end de, der i dag gives efter kreditaftaleloven.

Realkreditrådet, der kan tilslutte sig Realkreditankenævnets bemærkninger, noterer ligeledes med tilfredshed, at kreditaftaler sikret ved pant i fast ejendom er undtaget fra direktivet, og opfordrer til, at disse ikke inkluderes ved implementeringen i dansk ret af direktivet.

RKI Kredit Information A/S ønsker bekræftet, at artikel 8, stk. 2, skal forstås således, at forpligtelsen efter bestemmelsen til at orientere forbrugere om databasekonsultationer påhviler kreditgiveren og ikke kreditinformationsbureauet.

Handelshøjskolen i Århus v/ Lektor Hans Henrik Edlund finder, at fortrydelsesretten i forslagens artikel 13 bør kunne udøves uden, at forbrugeren skal betale en bod. Han har i øvrigt en række konkrete bemærkninger til nogle af forslagens bestemmelser.

6. Andre landes holdninger

Rådets arbejdsgruppe om forbrugerbeskyttelse har siden efteråret 2005 drøftet direktivforslaget.

På rådsmødet (Konkurrenceevne) den 29. maj 2006 blev Rådet af det daværende østrigske formandskab forelagt en række spørgsmål og emner til politisk diskussion. Det fremgik på mødet, at et flertal af medlemsstaterne støtter, at der bliver tale om et totalharmoniseringsdirektiv. Et flertal af medlemsstaterne udtrykte derimod betænkelighed ved princippet om gensidig anerkendelse.

Det finske formandskab havde sat et kompromisforslag på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 4.-5. december 2006, men punktet blev kort før mødet taget af, da formandskabet ikke forventede, at der på mødet ville kunne opnås enighed om forslaget. Det skyldtes især, at nogle lande fandt, at kompromisforslaget på en række punkter gav medlemsstaterne for stort råderum i forbindelse med den nationale gennemførelse af direktivet. Det var således disse landes opfattelse, at man med forslaget ville risikere at underminere de positive virkninger af totalharmonisering, herunder forbrugerens mulighed for at sammenligne kredittilbud fra kreditgivere og kreditformidlere i forskellige medlemsstater.

På den baggrund har det tyske formandskab ændret forslaget med henblik på at imødekomme de kritiske landes bekymringer. Formandskabet har i den forbindelse særligt foreslået ændringer af artikel 2, stk. 3, om reguleringen af kassekreditter, artiklerne 5 og 6 om prækontraktuelle oplysninger og artikel 15 om retten til førtidig indfrielse.

7. Foreløbig dansk holdning

Det er regeringens umiddelbare opfattelse, at det seneste reviderede direktivforslag udgør en forbedring i forhold til forslaget, som Kommissionen fremsatte den 11. september 2002.

Fra dansk side kan man som udgangspunkt støtte Kommissionens bestræbelser på at gennemføre totalharmonisering, forudsat at der samtidig hermed sikres et tilstrækkeligt højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Man vil imidlertid ikke kunne støtte *et forslag* om gensidig anerkendelse som et alternativ til totalharmonisering.

Regeringen forholder sig positivt til formandskabets kompromisforslag, idet det er regeringens opfattelse, at forslaget giver mulighed for at opretholde et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

Regeringen har dog visse bekymringer i forhold til udformningen af bestemmelserne om prækontraktuelle oplysninger (artikel 5 og 6). Det er således regeringens opfattelse, at kreditgiver bør kunne opfylde forpligtelsen til at give prækontraktuelle oplysninger ved at give forbrugeren et kontraktudkast. Desuden er det regeringens opfattelse, at den foreslåede regel om, at en forbruger, der har fået udleveret prækontraktuelle oplysninger, skal kunne kræve at få udleveret et kontraktudkast, er uhensigtsmæssigt udformet, da den synes at kunne føre til, at forbrugeren i visse tilfælde vil skulle forsynes med tre dokumenter, der i stort omfang vil have det samme indhold – prækontraktuelle oplysninger, et kontraktudkast og en egentlig kontrakt. Dette vil forøge de administrative byrder for kreditgiver uden at medføre større klarhed for forbrugeren, der vil kunne komme i tvivl om, hvilke oplysninger der er en del af den endelige aftale.

Endvidere kan regeringen ikke umiddelbart støtte den foreslåede formulering af artikel 15 om retten til førtidig indfrielse. Det er regeringens opfattelse, at kreditgiver ved fastrentelån skal have adgang til at kunne kræve en kompensation, der svarer til det reelle tab. Formandskabets forslag om faste maksimale procentsatser vil kunne føre til, at kreditgiver i visse tilfælde ikke vil kunne få dækket sit tab. I andre tilfælde vil forslaget kunne føre til, at kreditgiver vil kunne kræve en kompensation, der er større end det reelle tab. Kompensationen vil i disse tilfælde kunne få karakter af et "strafgebyr" til skade for forbrugeren.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget indeholder en række nyskabelser i forhold til det eksisterende forbrugerkreditdirektiv (direktiv 87/102/EØF med senere ændringer). Navnlig som følge heraf vil direktivforslaget, hvis det vedtages i dets nuværende form, nødvendiggøre ændringer i lovgivningen.

Der kan navnlig peges på følgende områder, hvor en vedtagelse af forslaget, som det nu foreligger, giver anledning til lovgivningsmæssige overvejelser:

- Indførelse af regler om kreditgiver/kreditformidlers forudgående orientering og rådgivning af forbrugeren om årlige omkostninger i procent mv.
- Udvidelse af kreditgiverens oplysningspligt ved indgåelse af kreditaftaler, herunder bl.a. med hensyn til oplysningspligt vedrørende debitorrenten.
- Indførelse af en generel fortrydelsesret ved indgåelse af kreditaftaler.
- Indførelse af regler om opsigelse af tidsubegrænsede kreditaftaler.
- Ændringer af reglerne om mærkning og skiltning med pris mv.
- *Indførelse af regler om beregningen af kreditgivers kompensation ved førtidig indfrielse.*

Eftersom bestemmelserne om registrering af kreditgivere og kreditformidlere samt om oprettelse af en central database for dårlige betalere er udgået, skønnes direktivforslaget som udgangspunkt ikke at have statsfinansielle konsekvenser af betydning.

I relation til spørgsmålet om forbrugerbeskyttelse er det den danske opfattelse, at direktivet vil medføre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Det gælder navnlig i relation til de foreslåede bestemmelser om henholdsvis oplysningsforpligtelser, de årlige omkostninger i procent og fortrydelsesret.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er regeringens skøn, at yderligere harmonisering af reglerne om kreditaftaler på sigt kan bevirke øget grad af grænseoverskridende konkurrence med heraf afledte positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det er regeringens skøn, at direktivet vil medføre administrative konsekvenser for kreditgivere og kreditformidlere. Der er endnu ikke foretaget en nærmere analyse heraf, men hvis formandskabets kompromisforslag bliver vedtaget, vil det i hvert fald indebære en udvidelse af kreditgivers og kreditformidlers oplysningsforpligtelser ved indgåelse af kreditaftaler.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Europaudvalget har den 31. oktober 2001 modtaget kopi af Kommissionens debatoplæg om ændring af forbrugerkreditdirektivet og af regeringens høringssvar.

Forslaget tillige med et grundnotat herom blev oversendt til Europaudvalget den 1. november 2002.

Forslaget blev forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 14.-15. november 2002 til orientering. Et aktuelt notat blev oversendt til Europaudvalget den 1. november 2002.

Endvidere blev et aktuelt notat oversendt til Europaudvalget den 8. maj 2003 forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 19. maj 2003.

Desuden er *aktuelle notater* oversendt til Europaudvalget den 15. maj 2006 forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 29. maj 2006 og den 24. november 2006 forud for rådsmødet (konkurrenceevne) den 4.-5. december 2006.

7. EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007 – 2013, KOM (2007) 99 endelig

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har den 13. marts 2007 vedtaget en forbrugerpolitisk strategi for årene 2007-2013 (KOM (2007) 99 endelig).

Kommissionen har tre overordnede målsætninger over den kommende periode 2007 - 2013:

- *At gøre forbrugerne robuste og kompetente.*
- *At øge forbrugernes velfærd i forhold til pris, valgmuligheder, kvalitet, udvalg, økonomiske muligheder og sikkerhed.*
- *At yde forbrugerne en effektiv beskyttelse mod alvorlige risici, da det er essentielt ift. forbrugertillid.*

For at nå disse målsætninger vil Kommissionen

- 1. sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, herunder gennem bedre viden, bedre høring og bedre repræsentation af forbrugernes interesser, og*
- 2. sikre en effektiv anvendelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne, navnlig gennem øget retshåndhævende samarbejde, information, uddannelse og klageadgang.*

Strategien er på den foreløbige dagsorden for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 21. – 22. maj 2007 til udveksling af synspunkter. Et udkast til rådsresolution om forbrugerstrategien er samtidig på den foreløbige dagsorden for rådsmødet (EPSCO) den 30. - 31. maj 2007 til vedtagelse.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 13. marts 2007 vedtaget en forbrugerpolitisk strategi for årene 2007-2013 (KOM (2007) 99 endelig). Det fremhæves, at trykge/tillidsfulde, velinformerede og kompetente forbrugere ("confident, informed and empowered consumers") er drivkraften for økonomiske forandringer, idet forbrugernes valg har betydning for innovation og effektivitet. Kommissionen har den 16. marts 2007 fremsendt en meddelelse til Rådet om strategien.

Kommissionen har tre overordnede målsætninger over den kommende periode 2007 - 2013:

- At gøre forbrugerne robuste og kompetente.
- At øge forbrugernes velfærd i forhold til pris, valgmuligheder, kvalitet, udvalg, økonomiske muligheder og sikkerhed.
- At yde forbrugerne en effektiv beskyttelse mod alvorlige risici, da det er essentielt ift. forbrugertillid.

For at nå disse målsætninger vil Kommissionen

3. sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, herunder gennem bedre viden, bedre høring og bedre repræsentation af forbrugernes interesser, og
4. sikre en effektiv anvendelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne, navnlig gennem øget retshåndhævende samarbejde, information, uddannelse og klageadgang.

EU-forbrugerpolitikken vil være fokuseret på følgende prioriterede områder:

- Bedre overvågning af forbrugermarkeder og af de nationale forbrugerpolitikker
- Bedre forbrugerbeskyttelsesregulering
- Bedre håndhævelse og klageadgang
- Bedre informerede og uddannede forbrugere
- Sætte forbrugerne i centrum af reguleringen

Aktioner

Consumer Policy Network, CPN, der er et netværk bestående af generaldirektører, hvor Forbrugerstyrelsens direktør er medlem, nævnes som et godt forum for udveksling af erfaringer, viden samt koordinering, således at man i forhold til national politik og aktuelle tiltag undgår overlapninger.

Bedre overvågning af forbrugermarkeder og af de nationale forbrugerpolitikker

Der skal udvikles indikatorer og statistik på følgende områder: omfanget af handel over grænserne mellem erhvervsdrivende og forbrugere, priser, ligheder og forskelle, regeloverensstemmelse, tillid, forbrugerklager, adgang og tilfredshed. Derudover vil der blive gjort en indsats for at opnå bedre forståelse af forbrugeradfærd, samt en mere systematisk gennemgang af nationale forbrugerpolitikker, bl.a. ved brug af benchmarks.

Bedre forbrugerbeskyttelsesregulering

Kommissionens første resultater fremgår af Grønbogen om forbrugerlovgivning (KOM 2006 (744) endelig), som blev vedtaget den 8. februar 2007. Grønbogen er p.t. i høring hos medlemslandene og organisationer med høringsfrist den 15. maj 2007.

Forbrugerorganisationerne skal have mulighed for og kapacitet til at komme med input til EU-initiativer, som har en forbrugerdimension. Det rådgivende forbrugerudvalg (European Consumer Consultative Group – ECCG) vil fortsat være det primære forum, når Kommissionen konsulterer nationale og europæiske forbrugerorganisationer.

Bedre håndhævelse og klageadgang

Kommissionen vil fortsætte med at arbejde sammen med medlemslandene om en korrekt og rettidig implementering af direktivet om urimelige handelspraksis. Samtidig vil Kommissionen overvåge den praktiske anvendelse heraf. Kommissionen vil også samarbejde med medlemslandene om produktsikkerhed. Det nye håndhævelsessamarbejde, CPC, som er et netværkssamarbejde mellem de nationale håndhævelsesmyndigheder, er særdeles vigtigt og vil blive evalueret i begyndelse af 2009.

Kommissionen vil forstærke overvågningen af de eksisterende anbefalinger om udenretlig tvistløsning. Anbefalingerne vil blive suppleret af et kommende direktiv om mediation. Endvidere vil Kommissionen færdiggøre en undersøgelse af mulighederne ifm. gruppesøgsmål, hvor der ikke i dag er EU-regler.

Bedre informerede og uddannede forbrugere

Kommissionen vil fortsætte med at co-finansiere ECC-netværket, der er et netværk mellem nationale forbrugerinformations centre, ligesom informationskampagnerne i de nye medlemslande vil blive gjort færdige.

Samtidig vil Kommissionen udvikle en Forbrugerportal som skal give forbrugerne mere praktisk information om deres rettigheder og muligheder i det indre marked. Kommissionen vil udvikle nye værktøjer til voksenuddannelse samt udvikle universitetskurser om forbrugerforhold.

Sætte forbrugerne i centrum af reguleringen

Med det rådgivende forbrugerudvalg, ECCG, vil Kommissionen fortsætte med at sikre forbrugerdeltagelse i alle relevante politikgrupper. Kommissionen vil også undersøge, hvordan man kan involvere ECCG mere aktivt i konsultationer, som er organiseret på andre EU politikområder, og som har en væsentlig betydning for forbrugerne. Hver Kommissions afdeling/direktorat med betydelige forbrugerinteresser vil udpege en ”consumer liaison officer”. Den overordnede samling sker i konkurrencedirektoratet.

Bedre beskyttelse af EU forbrugere på internationale markeder

Der skal gennemføres risikovurderinger af farlige produkter fra tredjelande. Samarbejdet med USA og Kina skal styrkes. Kommissionen vil fortsat deltage aktivt i OECDs forbrugerkomité.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke inddrages i processen omkring Kommissionens forbrugerstrategi.

3. Nærhedsprincippet

Spørgsmål om nærhedsprincippet er ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Den forbrugerpolitiske strategi indeholder Kommissionens mål, aktioner og strategi på det forbrugerpolitiske område for de kommende år. Der er ikke direkte sammenhæng til specifik dansk lovgivning.

5. Høring

Strategien har ikke været i høring.

6. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Den forbrugerpolitiske strategi indeholder Kommissionens mål, aktioner og strategi på det forbrugerpolitiske område for de kommende år og den er således ikke genstand for forhandling. Der forventes dog at være generel opbakning til strategien fra medlemsstaterne.

7. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens strategi velkommen og finder, at strategien indeholder positive elementer, som er i fin overensstemmelse med de danske prioriteringer på forbrugerområdet.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Da der er tale om Kommissionens mål, aktioner og strategi på det forbrugerpolitiske område, har udkastet ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Da der er tale om Kommissionens mål, aktioner og strategi på det forbrugerpolitiske område, har udkastet ikke samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Da der er tale om Kommissionens mål, aktioner og strategi på det forbrugerpolitiske område, har udkastet ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en toldkodeks (Moderniseret Toldkodeks) KOM(05)608

Nyt notat

Resumé

Kommissionen fremsatte i november 2005 forslag til en modernisering af Toldkodeksen, hvorved der skal opnås forenklinger og ensretning af reglerne. Forslaget skal ses i lyset af Lissabon-strategien, og tager på en gang hensyn til kravet om lettelser for handlen - herunder hensyn til bl.a. "Doha Development Agenda" - og kravet til øget kontrol ved de ydre grænser.

1. Baggrund og indhold

Moderniseringen af Toldkodeks er en gennemførelse af en større "pakke" på toldområdet, hvor der bl.a. tidligere er vedtaget konklusioner vedrørende meddelelser om e-told (2003) og om toldvæsenets rolle i den integrerede forvaltning af de ydre grænser (2003). Rådets og Europa-Parlamentets beslutning om e-told hænger ligeledes sammen med dette forslag.

Toldvæsnerne i EU skal leve op til modsatrettede krav om dels at gennemføre et antal stigende kontrolforanstaltninger for at beskytte bl.a. EU's finansielle, sociale, sikkerheds- og erhvervsmæssige interesser og dels at fremme legitime handelstransaktioner. For at opnå dette, er det nødvendigt med modernisering af toldprocedurerne, koblet sammen med brugen af moderne værktøjer og teknologi, samt at sikre ensartet anvendelse af lovgivningen. Derved gøres risikoen for fejl mindre og omkostningerne for erhvervslivet mindskes.

Kommissionen anfører, at den nugældende Toldkodeks ikke har fulgt med tiden, og at der, som følge af udviklingen og den nye økonomiske virkelighed, er behov for en ny Toldkodeks, der indeholder klare, simple og gennemskuelige regler på toldområdet. Derfor lægges der op til en radikal forenkling samt en gennemgribende og grundig modernisering af toldreglerne og toldprocedurerne.

Målet med en modernisering af Toldkodeksen er således at:

- Skabe et grundlag for en implementering af e-toldinitiativet – herunder etablering af regler for fælles standarder for IT-systemer
- Opfylde forpligtelserne om bedre regelgivning
- Skabe økonomisk vækst
- Øge sikkerheden og sikringen ved de ydre grænser

- Mindske risikoen for svig
- Bidrage til bedre sammenhæng med andre fællesskabspolitikker som eksempelvis miljø og sundhed
- Opnå en mere effektiv EU-beslutningsproces

Forslaget ligger indenfor Lissabon-strategien og harmonerer desuden med fællesskabets dagsorden i forhold til ”Doha udviklingsrunden”.

Formålet med forslaget om modernisering er at få en enkel og logisk struktur af lovteksten med færre artikler og mere simple regler, og derved en mere brugervenlig toldlovgivning.

Formålet med forslaget er endvidere, at Toldkodeksens legale indhold ændres således, at der skabes forudsætninger for elektronisk told og handel, og der dannes det nødvendige grundlag for elektronisk dataudveksling mellem myndigheder og for udviklingen af tilgængelige toldsystemer og fælles toldinformationsportaler.

Som en styrkelse af Det Indre Marked foreslås, at de bemyndigelser til nationale forenklinger, der er at finde i den nuværende Toldkodeks, ophæves eller erstattes af forenklinger gældende for hele Fællesskabet.

I Almindelige bestemmelser

Toldkodeksen indeholder som noget nyt en ”mission statement” (art. 2), der indeholder en beskrivelse af de regler og mål, som skal gælde for toldmyndighederne.

Det angives, at al udveksling af data, følgedokumenter, afgørelser og notifikationer som hovedregel fremover skal ske elektronisk. Dette gælder både dataudveksling imellem toldmyndighederne og mellem toldmyndighederne og erhvervslivet samt mellem toldmyndighederne og andre myndigheder, der er involveret i ind- og udførsel af varer (art. 5 og 28).

Dataudvekslingen sker i overensstemmelse med gældende regler for databeskyttelse (art. 6).

Regler om repræsentation foreslås ændret således, at nationale restriktioner ikke kan opretholdes (art. 11).

Kommissionen angiver, at rammerne for programmet vedrørende Autoriserede økonomiske Operatører (herefter kaldet AEO) er udvidet, men at der ikke er sket materielle ændringer (art. 13).

Der indføres en generel høringsregel i forbindelse med negative afgørelser (art. 17).

Det foreslås, at en afgørelse kan omfatte flere personer/virksomheder, og at afgørelsen som hovedregel er gyldig i hele Fællesskabet. Der fastsættes desuden generelt én frist for myndighederne til at træffe afgørelser (art. 17,18 og 26).

Det foreslås, at bindende oplysninger afgivet af toldmyndigheder skal være bindende ikke alene for toldmyndighederne, men også for virksomheden og at der kan gives bindende oplysninger på flere områder end i dag. Gyldighedsperioden for en bindende tariferingsoplysning nedsættes fra 6 til 3 år (art. 21).

Forslaget angiver, at medlemsstaterne skal iværksætte en sanktionsprocedure ved manglende overholdelse af toldlovgivningen. Reglen vedrører såvel administrative som strafferetlige sanktioner, der skal være effektive, proportionale og afskrækkende. Forslaget indeholder desuden bestemmelse om, hvilke former de administrative sanktioner kan have (art. 22).

Der introduceres en samlet regel om toldadministrationernes opkrævning af gebyrer og afgifter (art. 32).

II Elementer, på grundlag af hvilke import- eller eksportafgifter og andre foranstaltninger, der er fastsat som led i varehandelen, finder anvendelse

To nuværende Rådsforordninger om oprindelse indarbejdes i Toldkodeksen, og de fleste autonome oprindelsesregler skal fastsættes so gennemførelsesbestemmelser til toldkodeks (art. 38-42).

De generelle regler om toldværdi samles, og flere af de forklarende og mere operative dele af de nugældende regler på området overføres til gennemførelsesbestemmelser(art. 43-47).

III Toldskyld og sikkerhedsstillelse

Reglerne om toldskyld er ændret således, at vurderingen af spørgsmålet om toldskyldens opståen skal ske på grundlag af objektive omstændigheder, og ikke være afhængig af graden af den enkeltes forsømmelighed (art. 51 og 54).

Som en konsekvens af den ændrede ansvarsfordeling mellem toldmyndighederne på hhv. indre og ydre EU-grænse, foreslås det, at toldskylden som hovedregel opstår der, hvor fortoldningsangivelsen indgives – hvilket oftest vil være der, hvor virksomheden har hjemsted (art. 60).

Reglerne om toldskyld og sikkerhedsstillelse ændres for at skabe balance mellem handlens interesser og Fællesskabets samt medlemsstaternes finansielle interesser. På den ene side reduceres omfanget af garantier i forbindelse med potentiel toldskyld og antallet af tilfælde, hvor toldskylden bortfalder øges. På den anden side udvides garantidækningen (art. 61-70).

Opkrævningsperioden er fastlagt til 10 år i de tilfælde, hvor toldskyldens opståen er en følge af en kriminel handling (art. 73), og kommissionen gives adgang til at fastsætte regler om bogføring efter komiteproceduren (art. 75).

Der foreslås indført harmoniserede rentesatser for toldskyld, således at toldskyld m.v. fremover forrentes mere ens i medlemslandene (art. 82 og 83).

Reglerne vedrørende toldskyldens eftergivelse, tilbagebetaling, fritagelse og ophør er ensrettet og forenklet (art. 88-92).

IV Varers ankomst til Fællesskabets toldområde

Afsnittet integrerer og konsoliderer de ændringer, der er indeholdt i Forordning 648/2005 ved generelt at introducere elektroniske angivelser, elektronisk dataudveksling mellem toldmyndighederne og etablering af fælles informationsportaler og "Single Windows".

Frizoner (herunder frihavne) er blevet til egentlig toldprocedure, med deraf følgende toldkontrol m.v. (art. 98). Derved sikres, at der er samme forudgående forudmeldelse og kontrol i forbindelse med disse varer som af alle andre varer, der ankommer til EU's toldområde.

Reglerne om præsentation af varer er omskrevet og klarlægger derved forpligtelser i forbindelse med indførsel samt hvem, der har ansvar for at meddele toldmyndighederne, at varerne er ankommet (art. 101-106).

V Almindelige regler om toldmæssig status og toldprocedure

Reglerne om varers overgang til fri omsætning og herunder hvilke betingelser, der er for, at varerne mister deres toldmæssige status som fællesskabsvarer, er forenklet og samlet ét sted (art. 107-108).

Det angives i forslaget, at hvor der er flere toldmyndigheder involveret i den samme angivelse, skal disse toldmyndigheder udveksle oplysninger (art. 111 og 123).

Udgangspunktet er, at angivelser og følgedokumenter skal angives elektronisk ved hjælp af edb-teknik (art. 112 og 113).

Bestemmelserne om toldmyndighedernes kontrol af angivelser og følgedokumenter baseres på de hidtidige principper, men hovedreglen her er nu også den elektroniske angivelsesform (art. 118-122).

Grundprincipperne for de forenklede angivelser er taget ind i Toldkodeksen fra gennemførselsbestemmelserne, mens de mere detaljerede regler på området fortsat vil være at finde i gennemførselsbestemmelserne (art. 125).

I reglerne, der alene omfatter virksomheder med AEO-status, gives der mulighed for at kombinere en forenklet angivelse med frigivelse af varer andre steder end der, hvor toldangivelsen er afgivet, kaldet ”centralized clearance” (art. 111 a og 128).

Forslaget indeholder muligheden for, at toldmyndighederne i særlige tilfælde kan acceptere en forenklet angivelse uden, at den pågældende virksomhed er autoriseret (art. 127).

Når en forsendelse er sammensat af forskellige varer, og toldbehandlingen heraf, efter tarifiering af de pågældende varer, ikke står i forhold til størrelsen af de pålagte importafgifter, kan hele forsendelsen afgiftsbelægges med én toldsats (art. 130).

Reglerne om tilintetgørelse af forbudte varer, og reglerne om salg af varer, der er indført i Fællesskabet på ikke forskriftsmæssig vis, er præciseret (art. 131-134).

VI Overgang til fri omsætning og fritagelse fra importafgifter

Reglerne om, hvorledes fællesskabsvarer overgår til fri omsætning og fritages for importafgifter er samlet, men reglerne er ikke ændret nævneværdigt i substansen (art. 135-141).

VII Særlige procedurer

De nuværende suspensive procedurer og de nuværende toldprocedurer slås sammen til fire særlige procedurer:

- *Forsendelse*, der dækker intern- og ekstern forsendelse,
- *Oplagring*, der indeholder midlertidig oplag, toldoplag og frizoner
- *Særligt anvendelsesformål*, der vedrører midlertidig indførsel og varer med særlige anvendelsesformål samt
- *Forædling*, der angår aktiv- og passiv forædling (art. 142-184).

Det bemærkes, at frister for angivelse af varerne til midlertidig opbevaring er fjernet i forbindelse med, at midlertidig opbevaring er gjort til en særlig procedure (art. 157-171).

Reglerne om aktiv forædling er udvidet, mens tilbagebetalingsordningen er ophævet (art 178), og reglerne om passiv forædling er forenklet ved, at der fremover kun kan anvendes én beregningsmetode (art. 181).

Alle særlige regler for landbrugsprodukter er fjernet fra Toldkodeksen, idet de allerede findes i den relevante landbrugslovgivning.

VIII Varers afgang fra Fællesskabets toldområde

Reglerne om udførsel af varer fra Fællesskabets toldområde forenkles, og i afsnittet integreres og konsolideres de ændringer, der er indeholdt i Forordning 648/2005 ved generelt at introducere elektroniske angivelser, elektronisk dataudveksling mellem toldmyndighederne og etablering af fælles informationsportaler og ”Single Windows”.

Der indsættes en artikel, hvorved der skabes hjemmel til visse tilfælde af midlertidig udførsel (art. 192).

IX Toldkodeksudvalget og afsluttende bestemmelser

Forslaget indeholder en konkretisering af proceduren for at lave gennemførelsesbestemmelser, således at der ved alle bestemmelser, hvor der kan laves gennemførelsesbestemmelser anføres, inden for hvilke rammer disse skal laves, hvilken procedure, der skal anvendes. I forhold til det oprindelige forslag, tages der nu højde for den ”4. procedure” (jf. Rådets afgørelse 512/2006).

Komitéproceduren er udvidet til at omfatte også forklarende noter og guidelines (art. 194-200).

De forordninger, der inkorporeres i Toldkodeksen, ophæves.

Toldkodeksen træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Der vil – i lighed med sidste gang Toldkodeks blev ændret – ske en drypvis anvendelse af reglerne; nogle artikler vil blive umiddelbart gældende, mens andre vil blive bundet op på ikrafttrædelsen af de kommende gennemførelsesbestemmelser m.v.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet vedtog sin betænkning den 12. december 2006. I denne stilles en række ændringsforslag til det oprindelige forslag.

Omkring halvdelen af ændringsforslagene efterkommes helt eller delvist, mens ca. en fjerdedel afvises. De øvrige ændringsforslag er enten blevet uaktuelle eller undersøges stadig.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at forslaget falder under Fællesskabets ene kompetence, hvorfor ændringerne i forbindelse med moderniseringen af Kodeksen ikke anses at være i strid med nærhedsprincippet.

Forslaget vurderes også fra regeringens side at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Gældende dansk ret

I det omfang, der er regulering af området, findes reglerne i den nuværende Toldkodeks og relaterede retsakter.

5. Høring

Det oprindelige forslag har sammen med forslaget om e-told været sendt til høring hos SKAT's Toldudvalg, hvor der sidder repræsentanter fra erhvervsorganisationerne m.fl. Der er i forbindelse med høringen ikke modtaget formelle høringssvar i forhold til forslaget.

6. Andre landes holdninger

Der er generel støtte til forslaget – dog er der væsentlige punkter, hvor der endnu er uenighed. Dette gælder særligt for så vidt angår mulighederne for at begrænse adgangen til at agere som toldrepræsentant. Her ønsker en række medlemsstater, at den nuværende monopol-lignende tilstand, som de har, skal opretholdes.

Der er generelt enighed omkring behovet for at afklare de økonomiske sider af Centralized Clearance (fordelingen af egne indtægter), og der var generel opbakning til princippet på mødet i Konkurrenceevnerådet den 4. december 2006.

En række lande er bekymrede for de byrder, som det vil medføre for myndighederne at indføre en generel høringsregel ved negative afgørelser.

De fleste lande støtter, at der skal fastsættes harmoniserede rentesatser, dog mener UK og Sverige, som Danmark, at fastsættelse af renteniveau m.v. er national kompetence.

7. Foreløbig dansk holdning

Danmark er generelt positiv overfor forslaget, der synes at indeholde en række forenklinger og nye tanker, der er til gavn for både erhvervslivet og (told)myndighederne. Der er visse elementer – f.eks. omkring Centralized Clearance, hvor der skal findes løsninger på en række problemer, af både praktisk og politisk karakter, inden systemet kan iværksættes – dette gælder særligt problematikken omkring fordelingen af egne indtægter.

Det er positivt, at de regler, der i Danmark gælder omkring høring, nu foreslås indsat i EU's toldregler, og at der derved generelt sikres en ret til høring i forbindelse med negativ-afgørelser.

Det er ligeledes positivt, at der – de steder, hvor betingelserne for det er opfyldt – vil ske anvendelse af den nye komitologiprocedure (forskriftsprocedure med kontrol).

Det er regeringens synspunkt, at fastsættelse af renteniveau m.v. er national kompetence. Meget tyder dog på, at Danmark, sammen med Sverige og UK, er ret alene med dette synspunkt.

Regeringen vil arbejde for, at en formulering omkring en harmoniseret rentesats i givet fald formuleres tilstrækkeligt fleksibel til, at der sikres et nødvendige nationalt råderum. Og at der så vidt muligt vil kunne bevares en ensartet rentesats for told og de øvrige elementer, der indgår i med én skattekonto.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Det vurderes, at der – såfremt der sker gennemførelse af forslaget artikel 82 og 83 om harmoniserede rentesatser for toldskyld – vil skulle ske ændring af Toldloven og evt. Opkrævningslovens bestemmelser vedr. told for at tage hensyn til nye renteberegningsregler.

Toldbehandlingsbekendtgørelsen vil formentlig skulle ændres, da alt tyder på, at der kommer ændringer omkring betegnelser m.v. for så vidt angår toldprocedurerne, hvor den danske del på nuværende tidspunkt er beskrevet i bekendtgørelsen.

Der regnes i forslaget med, at Kommissionen skal bruge i alt ca. 45 mio. euro på at få opdateret og forenklet Toldkodeksen over perioden 01/07/2007 til 31/12/2013. Da den danske andel af EU's budget udgør ca. 2 %, betyder det, at den danske andel heraf er ca. 0,9 mio. euro, svarende til 6,75 mio. DKK.

Disse udgifter vil for år 2006 og 2007 være dækket af Told2007 beslutningen, og udgifterne for 2008-2013 er omfattet af Told2013 programmet.

Det vurderes, at omkostningerne ved en modernisering af Toldkodeks med de dertil foreslåede ændringer, vil medføre øget ressourceanvendelse for SKAT (især til uddannelse internt og eksternt). Udgifterne hertil indgår i det projekt/arbejde, der laves omkring det samlede e-toldsprojekt, der med betydelig usikkerhed og baseret på det nuværende overordnede grundlag er skønnet at indebære udgifter på i størrelsesordenen 165 mio.kr. til etablering og drift over perioden 2007-2013.

Det vurderes, at der ikke vil være økonomiske konsekvenser af forslaget bestemmelser om samordning af gebyrer, da disse bestemmelser i det store og hele er identisk med de nugældende danske regler.

F.s.v.a. økonomiske konsekvenser af en harmoniseret rentesats for toldskyld, vil disse afhænge af, hvordan bestemmelsen – hvis den opretholdes – udformes.

Det vides pt ikke hvordan en eventuel ændring af fordelingen af toldindtægterne som følge af centraliseret klarering, vil påvirke toldindtægterne i Danmark.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagets formål er dels at få en enkel og logisk struktur af lovteksten med færre artikler og mere simple regler, og derved en mere brugervenlig toldlovgivning, dels at skabe forudsætninger for elektronisk told og handel.

Tiltag som forventes at styrke international samhandel og lettelse af dennes vilkår, og derfor forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Et nærmere skøn vil blive udarbejdet i forbindelse med det projekt vedr. E-told, som SKAT har nedsat.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes umiddelbart, at de nye, mere logisk opbyggede og enklere regler i den Moderniserede Toldkodeks isoleret set – efter en tilpasningsfase hos brugere – vil give lavere omkostninger for erhvervslivet.

Det er dog ikke muligt at skønne præcist over forslaget administrative og økonomiske konsekvenser for dansk erhvervsliv, da konsekvenserne vil være meget afhængige af de konkret udformede gennemførelsesbestemmelser.

Der vil blive udarbejdet konkrete skøn over konsekvenserne i forbindelse med det videre arbejde med hele e-told opgaven.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat oversendt januar 2006 (KOM(2005)0608 – bilag 1), og forslaget indgik som del af samlenotatet (Moderniseret Toldkodeks)forud for Konkurrenceevnerådet den 4. december 2006 (RAAD 121969 – bilag 1) samt (KOM(2005)609 – bilag 2).

9a. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/855/EEC om nationale fusioner af aktieselskaber samt ændring af Rådets direktiv 82/891/EEC om nationale spaltninger af aktieselskaber, for så vidt angår kravene til en vurderingsmandsudtalelse i forbindelse hermed – KOM (2007) 91 endelig

Resumé

Kommissionens overordnede sigte med direktivet er, at det skal bidrage til at nå et mål om at lette de administrative byrder i EU med 25 % inden 2012.

Forslaget er en del af en ”fast track action”-pakke, der udspringer af Kommissionens ”Handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union” (KOM(2007)23). Handlingsprogrammet indgår i strategien om bedre regulering og er ifølge Kommissionen af stor betydning for opnåelse af målene i Lissabon Strategien fra marts 2000 om fremme af vækst og arbejde. Forslaget forventes på dagordenen til vedtagelse under det tyske formandskab.

Hvis direktivet vedtages, vil det have lovgivningsmæssige konsekvenser, idet det vil kræve en modifikation af de eksisterende krav om en vurderingsmandsudtalelse i forbindelse med nationale fusioner og spaltninger. Vurderingsmandsudtalelsen er en skriftlig udtalelse til aktionærerne om fusions- eller spaltningens plan, som blandt andet indeholder en erklæring om, hvorvidt vederlaget for aktierne i det ophørende/indskydende selskab er rimeligt og sagligt begrundet.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 7. marts 2007 fremsat forslag til ændring af 3. og 6. selskabsdirektiv om nationale fusioner og spaltninger. Hjemmelsgrundlaget til forslaget findes i artikel 44 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Direktivet skal vedtages med kvalificeret flertal efter den fælles beslutningsprocedure, jf. artikel 251.

Det bemærkes, at hvor fusionsdirektivets krav er obligatoriske for medlemsstaterne, skal spaltningdirektivet kun gennemføres i det omfang, medlemsstaterne tillader spaltning af aktieselskaber.

Konkret foreslår Kommissionen med direktivet at give aktionærer mulighed for at fravælge vurderingsmandsudtalelsen vedrørende fusions- eller spaltningens plan, såfremt alle aktionærer samtykker heri.

Vurderingsmandsudtalelsen er en skriftlig udtalelse til aktionærerne om fusions- eller spaltningens plan, der afgives af en eller flere af selskabet uafhængige sagkyndige, som er udpeget eller godkendt af en retslig eller admi-

nistrativ myndighed. I Danmark er det typisk en statsautoriseret eller registreret revisor, der afgiver vurderingsmandsudtalelsen.

Udtalelsen skal indeholde en erklæring om, hvorvidt vederlaget for aktierne i det ophørende/indskydende selskab er rimeligt og sagligt begrundet.

I det gældende fusionsdirektiv er der i artikel 10 et krav om, at der skal udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse.

I spaltningsdirektivet er der en tilsvarende bestemmelse i artikel 8, stk. 1 og 2. Dog har medlemsstaterne i forhold til spaltninger mulighed for at tillade, at kravet ikke skal finde anvendelse, hvis samtlige aktionærer i de selskaber, der deltager i spaltningen, giver afkald herpå, jf. spaltningsdirektivets artikel 10.

Ifølge direktivforslaget vil der fremover gælde den samme mulighed for at tillade at aktionærerne i enighed kan fravælge krav om en vurderingsmandsudtalelse for både nationale fusioner og nationale spaltninger.

Forslaget bringer dermed de omhandlede direktiver om nationale fusioner og spaltninger i overensstemmelse med 10. selskabsdirektiv om grænseoverskridende fusioner, hvor en sådan mulighed allerede findes.

Kommissionen har i forbindelse med forberedelsen af direktivforslaget foretaget en høring af Kommissionens rådgivningsgruppe på området (the Commission's Advisory Group on Corporate Governance and Company Law), der viste, at direktivernes gældende krav om en vurderingsmandsudtalelse om fusionsplanen bliver opfattet som en unødvendig formalitet, når samtlige aktionærer ikke finder en sådan nødvendig.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

3. Nærhedsprincippet

Omkring 40 pct. af danske virksomheders administrative byrder kan relateres til EU og den nationale implementering af EU-lovgivning, herunder f.eks. i forbindelse med implementeringen af det indre marked. Regeringens mål om at reducere byrderne med op til 25 pct. i 2010 gør det relevant både at fokusere på byrder som følge af danske love og regler og byrder afledt af EU-regulering. Kommissionen anfører, at målsætningerne med de foranstaltninger, der skal træffes, er at lette de administrative byrder for virksomhederne i EU. Dette kan ikke i tilstrækkelig grad opnås ved national regulering, idet byrderne i sin tid blev pålagt ved et EU-direktiv. EU-reguleringen

vil i denne sammenhæng sikre, at alle nationale fusioner og spaltninger i EU vil nyde gavn af den foreslåede administrative lettelse.

Det er på denne baggrund regeringens foreløbige vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet der er tale om en ophævelse af krav, der følger af de gældende EU-direktiver.

4. Gældende dansk ret

Fusion mellem og spaltning af danske aktieselskaber er reguleret i aktieselskabslovens kapitel 15.

Direktivet vil medføre ændring af de danske regler, idet det vil være nødvendigt at modificere det eksisterende obligatoriske krav om, at der ved en fusion eller spaltning altid skal være en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget

5. Høring

Direktivforslaget har været i høring hos Specialudvalget for etablering og tjenesteydelser.

Styrelsen har modtaget 11 høringssvar fra henholdsvis Dansk Aktionærforening, Finansrådet, Forsikring & Pension, HTS Handel, Transport og Service, Landbrugsrådet, LO, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR), Realkreditrådet, Advokatsamfundet, Danmarks Rederiforening og Dansk Industri.

Af disse har Dansk Aktionærforening, HTS Handel, Transport og Service, Danmarks Rederiforening og Dansk Industri udtrykt støtte til forslaget. Finansrådet, Forsikring & Pension, Landbrugsrådet, LO, Realkreditrådet og Advokatsamfundet har ingen bemærkninger til forslaget. FSR kan desuden ikke umiddelbart se de store problemer ved at afskaffe kravet om vurderingsmandsudtalelse i de situationer, som direktivforslaget omfatter. FSR påpeger imidlertid, at det er vigtigt at få fastslået, at alle aktionærer skal give samtykke, og dermed positivt give til kende, at de ikke anser det nævnte materiale for nødvendigt for deres stillingtagen til en fusion eller spaltning.

6. Andre landes holdninger

Der forventes bred opbakning til forslaget i Rådet, men de andre landes konkrete holdning kendes ikke.

7. Foreløbig dansk holdning

Danmark vil som udgangspunkt arbejde for at reducere de administrative byrder for virksomhederne. I forlængelse heraf er det Danmarks foreløbige holdning, at muligheden for at fravælge vurderingsmandsudtalelse er et godt middel til at nå denne målsætning.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

I overensstemmelse med det under punktet om gældende dansk ret anførte kan det forventes, at forslaget vil kræve lovgivningsinitiativer.

Det forventes ikke, at forslaget vil medføre statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at medføre administrative lettelser til gavn for virksomhederne.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 21. marts 2007. Grundnotat blev oversendt den 23. april 2007.

9b. Kommissionens forslag til ændring af forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og

transportvilkår, udfærdiget i henhold til artikel 79, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab – KOM(2007) 90.

Resumé

Forslaget indebærer en forenkling af forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår. Formålet er at lette transportvirksomhedernes administrative byrder ved blandt andet at reducere den mængde oplysninger, som skal fremgå af de påkrævede transportdokumenter. Forslaget vil indebære en mindre ændring af dansk ret.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen udsendte i november 2006 en meddelelse om en strategisk gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union (KOM(2006) 689), der indeholdt et forslag om reduktion af virksomhedernes administrative byrder med 25 pct. inden 2012.

Der blev herefter i handlingsprogrammet for reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union (KOM(2007) 23) kortlagt ti konkrete forslag til ”tiltag efter den hurtige procedure”. Hensigten med disse tiltag er at opnå en betydelig reduktion af virksomhedernes administrative byrder gennem mindre lovændringer uden at påvirke beskyttelsesniveauet eller lovgivningens oprindelige formål.

Kommissionen fremlagde den 7. marts 2007 forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (KOM(2007) 90), som omhandler konkrete forslag til tiltag efter den hurtige procedure. Tiltaget vedrører bl.a. transportsektoren og indebærer en ændring af forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår. EF-traktatens artikel 75, stk. 3, udgør retsgrundlaget for Fællesskabets tiltag inden for Transportsektoren. Forslaget kan vedtages i henhold til EF-traktatens artikel 251 om fælles beslutning.

Forordning nr. 11 gælder for transport af gods med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje inden for Fællesskabet. Forordningen gennemfører EF-traktatens bestemmelser vedrørende transportforhold, navnlig artikel 75. Ifølge artikel 75 er der forbud mod alle former for forskelsbehandling, der består i, at en transportvirksomhed inden for Fællesskabet for samme vare og transport anvender forskellige takster og transportvilkår afhængige af de transporterede varers oprindelsesland eller bestemmelsessted. Forordningen pålægger transportvirksomhederne visse oplysningskrav for herved at sikre, at de enkelte medlemsstater og Kommissionen kan føre tilsyn med overholdelsen af forbudet mod forskelsbehandling. Desuden indeholder forordningen indgrebs- og sanktionsbeføjelser.

Formålet med forslaget om forenkling af forordning nr. 11 er at reducere transportvirksomhedernes administrative byrder ved at fjerne forældede og unødvendige krav. Med henblik herpå foreslås en ophævelse af artikel 5 og en ajourføring af artikel 6.

I henhold til artikel 5 skal virksomheder, der udfører transporter (og medlemsstaternes regeringer), navnlig give oplysninger om tariffer, prisaftaler og transportvilkår inden den 1. juli 1961. Det foreslås, at denne artikel udgår, da oplysningskravene er forældede.

I henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, skal der udfærdiges et transportdokument med en række oplysninger om afsenderen, arten af det transporterede gods, godsets oprindelses- og bestemmelsessted samt rute eller afstand og i givet fald grænseovergangssteder. Da disse oplysninger ikke længere er nødvendige for at opfylde formålet med forordningen, foreslås det, at de udgår.

I henhold til forordningens artikel 6, stk. 2, 3. pkt., skal transportvirksomheden opbevare et eksemplar af transportdokumenter med angivelse af alle endelige fragter og øvrige omkostninger, eventuelle tilbagebetalinger samt andre betingelser, som indvirker på fragter og transportvilkår. Det foreslås, at dette punktum udgår, da de pågældende oplysninger fremgår af transportvirksomhedernes regnskabsystemer, så det ikke længere er nødvendigt, at de udfylder og opbevarer et særskilt dokument.

Det foreslås, at artikel 6, stk. 3, udtrykkeligt nævner fragtbreve, som er almindeligt kendt og meget udbredt inden for landtransport. Det vil øge retssikkerheden for transportvirksomhederne, at det præciseres, at fragtbreve, som indeholder de i artikel 6, stk. 1, krævede oplysninger, er fyldestgørende.

De foreslåede ændringer af forordningen vil ikke påvirke beskyttelsesniveauet for forbrugere, sundhed eller miljøet. Forordningens oprindelige formål om at sikre overholdelse af forbudet mod forskelsbehandling påvirkes heller ikke af de foreslåede ændringer.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Forslaget vil blive behandlet i Europa-Parlamentets udvalg for transport og turisme.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet oplysningskravene til transportvirksomhederne er pålagt ved fæl-

lesskabsforordninger, hvorfor en reduktion af byrderne kun kan opnås ved at ændre de pågældende forordninger på EU-plan.

Fra dansk side vurderes det, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet de oplysningskrav, som følger af forordning nr. 11, kun kan ændres ved vedtagelse af en ny forordning.

4. Gældende dansk ret

I dansk ret suppleres forordningens regler af lovbekendtgørelse 1990-02-21 nr. 119 om kontrol med overholdelsen af forordning nr. 11. Det følger heraf, at de opgaver, som efter forordningen er henlagt til medlemsstaternes kompetente myndigheder, påhviler Konkurrencerådets sekretariat (Konkurrencestyrelsen).

Konkurrencestyrelsen kan pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, som er omfattet af forordningen, at give de oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af styrelsens opgaver i henhold til forordningen. Endvidere kan Konkurrencestyrelsen foretage kontrolundersøgelser, når det er nødvendigt for varetagelsen af de opgaver, som påhviler styrelsen.

Den, som ikke opfylder oplysningsforpligtelserne i henhold til forordningens artikel 5, artikel 6 og artikel 13, straffes med bøde. Tilsvarende gælder den, som ikke opfylder oplysningsforpligtelserne i henhold til loven.

En forespørgsel hos udvalgte transportvirksomheder har vist, at reglerne har begrænset praktisk betydning.

5. Høring

Kommissionens forslag blev sendt til høring i Specialudvalget for Konkurrence-regler den 19. april 2007 med frist for bemærkninger den 24. april 2007.

HTS støtter forslaget om en forenkling af forordning nr. 11 og det overordnede mål om at skabe administrative lettelser for virksomhederne. De øvrige hørte fremsatte ikke bemærkninger til forslaget.

6. Andre landes holdninger

Der er generel støtte til indsatsen for en reduktion af de administrative byrder i EU. Der er dog ikke kendskab til andre landes holdninger til det konkrete forslag.

7. Foreløbig dansk holdning

Fra dansk side finder man, at en forenkling af forordning nr. 11 er hensigtsmæssig, idet dette vil lette virksomhedernes administrative byrder. En forenklet regulering i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil indebære, at en ændring af lovbekendtgørelse 1990-02-21 nr. 119 om kontrol med overholdelsen af forordning nr. 11 er påkrævet. Ændringen består i, at bestemmelsen om bødestraf, for den som overtræder forordningens artikel 5, skal ophæves.

Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget indebærer færre regler for transportvirksomhederne, hvilket vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget medfører en reduktion af virksomhedernes administrative byrder.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Det konkrete forslag har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.